

Interviewbundel

‘Op zoek naar de geschikte Credible Messenger’

Een interviewbundel met interviews van verschillende personen met verschillende achtergronden, ervaringen en beroepen. Zij vertellen ons hun denkwijze rondom een geschikte Credible Messenger en aanpak om jongeren op het ‘rechte pad’ te houden.

Inhoudsopgave

<i>Clyde van Dams.....</i>	<i>2</i>
<i>Interview met Youssef Noudri.....</i>	<i>12</i>
<i>Interview met Ilias Ennacchi.....</i>	<i>20</i>
<i>Interview met Amina Berkane-.....</i>	<i>22</i>
<i>Abakhou.....</i>	<i>22</i>
<i>Interview met Yassin Settout.....</i>	<i>25</i>
<i>Interview met Ilias Bulaid.....</i>	<i>27</i>
<i>Interview met Marcel van Heel.....</i>	<i>29</i>

Interview met

Clyde van Dams

Clyde van Dams is een kickboks- en personal trainer afkomstig uit Utrecht. Door ervaringen uit zijn eigen jeugd weet hij zich goed te verplaatsen in de jongeren van nu. Deze ervaringen gebruikt hij dan ook tijdens zijn communicatie met jongeren. Hij weet wat er speelt en waar de valkuilen liggen. Dit maakt Clyde tot een goede gesprekspartner voor het onderzoek omtrent het vinden van een geschikte Credible Messenger. We spreken Clyde bij de kickboksschool waar hij werkt: All-in Fitness & Health gelegen aan de Vlampijpstraat in Utrecht.

Wie ben je? Hoe oud ben je? En hoe zou jij jezelf omschrijven?

Ik ben Clyde Vincent van Dams, geboren 1975 dus in oktober wordt ik 45. Wat ben ik, hoe ben ik, hoe zit ik in elkaar? Ik denk dat de meeste mensen dat wel een beetje weten. Ik ben een goedlachse vriendelijke reus die je gewoon met rust moet laten en dan krijg je alle respect die je verdiend. Ik ben sociaal, gewoon een beetje gek. Tegelijkertijd ook wel serieus, gepassioneerd en ambitieus.

En kom je zelf uit Utrecht? Zo ja, waar?

Ja vanaf 1980 woon ik in Nederland, ik was 4 toen we hier naartoe kwamen en ik heb altijd in Utrecht gewoond. Het eerste jaar hebben we in de stad gewoond. Aan de singel. En eigenlijk halverwege 1981 in de nu

problematische wijk Overvecht. Daar ben ik echt opgegroeid. Ik woon sinds kort hier vlak achter het park bij de straatweg.

Met welke doelgroepen kom je het meeste in aanraking tijdens je werk?

Ja, ik heb eigenlijk bijna vanaf het moment dat ik ben begonnen met lesgeven te maken met het onderste gedeelte van de maatschappij. Extreem veel probleemjongeren, en dat is nou eenmaal een groep die eigenlijk heel veel van deze sport houdt omdat ze op een of andere manier zich daarin kunnen uiten en ook tegelijkertijd erkenning voor krijgen snap je? Er bestaat een beeld van dit soort jongens en dat beeld klopt redelijk. Er wordt gezegd: 'Het is een apart slag jongens'. Als je weet hoe je ermee om moet gaan, zoals ik, is het geen probleem om met ze om te gaan. Ik kan heel goed met ze omgaan en ik begrijp ze. Weetje, omdat ik ervaringsdeskundige ben. Je moet je echt in hun kunnen verdiepen en verplaatsen om hun te begrijpen. Dat heeft met cultuur te maken. Hun manier van denken is totaal anders. Ondanks dat ze ook hier geboren en getogen zijn krijgen ze toch veel mee, vooral in Utrecht.

Is het vooral cultuur? elkaars cultuur begrijpen? Het verplaatsen in een ander is de methode om contact te maken.

Nou kijk, het probleem vaak met deze jongens, is dat ze zich heel vaak onbegrepen voelen. En of dat nou terecht is of niet terecht, dat laten we in het midden. Ik zeg in heel veel gevallen: ze houden ervan om in slachtofferrol te kruipen. Want wij als Surinamers lopen tegen dezelfde dingen aan, maar wij zorgen toch in dat opzicht voor minder zorgen. Dat heeft denk ik toch te maken met opvoeding. De jongens worden naar mijn mening niet echt opgevoed. Ze worden gewoon de straat op gegooid en ze kunnen doen wat ze willen.

Je moet een kind sturen en dat is wel bij ons Surinamers, we zijn best wel strikt. Als ik kijk naar mijn eigen kinderen, ja strikt. Ja ik hoef dat niet te vertellen, denk dat jullie wel weten

hoe dat een beetje gaat in de Surinaamse cultuur. Dus ik denk dat dat er voor zorgt dat wij in dat opzicht minder overlast zorgen én om niet te vergeten; Suriname is een kolonie geweest van Holland, dus Suriname is natuurlijk al een beetje verhollandst. Op scholen daar wordt Nederlands gesproken en mag je niet meer Surinaams praten. Dus denk dat het voor ons makkelijker is om aan te passen. Maar je hebt ook bij Surinaamse jongens veel probleemgevallen. Als je kijkt, procentueel gezien want ik ben heel vaak bezig met cijfers, zie ik het op mijn eigen sportschool ook. Ik kan toch echt zeggen dat 70/80 procent van de Marokkaanse leden die ik had wel probleemgevallen zijn. Dat durf ik te zeggen en ik ben echt goed met die jongens, oprecht, en ik weet ze ook te helpen en dat doe ik ook echt. Ik begrijp ze ook. ik probeer ze uit te leggen hoe ze ervoor kunnen zorgen dat ze wel geaccepteerd worden in de Nederlandse maatschappij. Gedraag je gewoon en respecteer een ander zijn mening dan kom je al veel verder. Maar dat is ook een probleem bij hun, alles wat hun doen zo hoort het te zijn. Het lijkt wel een beetje autistisch hoe hun leven en denken, dit is het en niks anders. Ik zeg altijd als voorbeeld, mag niet schelden maar doe ik nu toch, elke vrouw is bij hun een k*hoer. Stel je voor dat iemand jouw zus zo zou noemen, dan wil je hem doodschieten want jouw zus is dat niet toch? Maar waarom is mijn zus of iemand anders z'n zus dat dan wel? Je moet je in iemand anders zijn situatie kunnen verplaatsen en dan denken. En dan pas tot actie overgaan voordat je iets zegt. Denk na voor dat je iets zegt. Maar ze zijn vaak gewoon flapuit en hun steken elkaar ook aan.

De problematiek is toch het aanpassen, het niet af willen wijken van eigen problemen.

Ja, het verschuilen achter problemen.

En ook door groepsgedrag?

Ja precies, denk dat jullie dat wel een beetje weten toch?

Ik bedoel, jij op de sportschool. (Duidend op één van de interviewers die thuis is in de vechtwereld). Jullie kunnen ook goed met

deze jongens omgaan. Je vader en je oom. Maar waarom kunnen jullie goed met deze jongens omgaan? Het heeft echt puur gewoon te maken met niet alleen de sport die verenigt, maar ook omdat jullie die jongens op een of andere manier wel goed kunnen begeleiden en voor jullie hebben ze respect. Ze voelen zich door jullie begrepen. Dat merk ik heel vaak. Er is vaak een grote kloof tussen Marokkaanse en Nederlandse jongens en niet zo zeer Marokkaanse en Surinaamse jongens. Die kloof is er ook, maar veel minder. Die afstand is minder. Die afstand is groter tussen Nederlandse en Marokkaanse jongens omdat op een of andere manier is dat echt een...hoe moet ik dat zeggen, ik weet het niet. Ik wil het op cultuur gooien maar dat is moeilijk om te zeggen. Ik wil niet teveel politiek gaan praten en moet echt zoeken naar woorden want ik wil geen verkeerde dingen zeggen. Maar uiteindelijk komt het erop neer als ik het vanuit mijn eigen perspectief bekijk en vanuit mijn ervaring denk ik dat als je die jongens streng aan zou pakken en tegelijkertijd wel liefde geeft, dat je goed met ze wegkomt. Ik ben echt extreem streng met mijn leerlingen. Zij staan hier echt te kijken, want ik geef nu les aan meer jongens. En ze waren als de dood voor die jongens en ik zeg luister er is één baas hier en als ik binnenkom ga je zien wat er gebeurt. Ze moeten gewoon luisteren en je komt op tijd, kom je niet op tijd: opdonderen. Kom je binnen dan gewoon groeten, niet van die laconieke houdingen en petjes op wil ik niet hebben. Gewoon goedendag, hoe is het. Dat soort dingen. Ik heb ze onder de duim omdat ze vanaf dag 1 weten waar de grens bij mij ligt. Maar die grenzen zijn hier niet aangegeven om eerlijk te zijn. ze zijn hier eigenlijk op zichzelf aangewezen en ze kunnen niet met die verantwoordelijkheid omgaan.

Heel veel van die jongens komen uit achterstandswijken, heel veel jongens hebben daardoor ook andere achterstand. Je kan niet tegen iemand zeggen met downsyndroom 'doe normaal'. Je moet een down-persoon ook behandelen als een downpersoon, zodat voor hen ook begrijpelijk is wat je probeert uit te

leggen. En dat is het wat ik met hun doe. Ik ga vaak naar hun niveau en dan vanuit hun niveau ga ik dan op mijn niveau proberen te praten met hun. Dus aan ene kant wel autoritair, maar wel heel simpel. Die jongens hebben niks aan mensen zoals in de politiek in Den Haag, dat raakt hun niet. Dat staat te ver van ze af. Ze moeten gewoon iemand hebben zoals mij, vechten etc. Ik was vroeger ook een straatschoffie. Ik bedoel ik heb gewoon mijn opleiding gedaan en ik kan gewoon goed leren, maar ik koos zelf voor dat leven. Ik vond dat gewoon spannend. En ik ben niet trots erop en ik ben ook gewoon in aanraking gekomen met politie en justitie, eigen stomme schuld en heb ik van geleerd. Een keer de fout ingegaan en 'bam'. Ik probeer die jongens daar gewoon voor te behoeden. Het is niet makkelijk. Ik begrijp het wanneer iemand mij iets uitlegt, omdat ik normaal functionerende hersencellen heb en ik denk niet van: 'oh mensen haten mij omdat ik zwart ben'. Ik denk niet vanuit de slachtofferpositie. Ik denk vanuit menselijk oogpunt. Dat is vanuit deze jongens heel vaak anders. Als je met hun praat is het: 'ja maar...'. Je moet die jongens op een of andere manier zien te raken en dat kan je alleen met mensen die er midden instaan en tegelijkertijd wel begrijpen, maar ook autoritair kunnen zijn. Anders voorzie ik in Nederland grote problemen.

En werkt dat, de manier waarop ze aangesproken worden?

Ik denk dat die bij mij wel goed werkt. Heel veel van die jongens die bij mij getraind hebben, zijn goed terecht gekomen. Niet allemaal, dat is nou eenmaal zo. Maar de meeste wel, ik heb bijvoorbeeld een jongen waar ik veel mee ben die net 18 is. Probleemgeval nummer 1. In drie maanden tijd is hij kind aan huis geworden. Hij mag me zelfs nu. In het begin was het een schunnige gozer. Maar ik leg hem uit dat als je binnenkomt je niet je hoofd omlaag moet doen etc. Hun zijn dat echt niet gewend. Is gewoon wennen. Altijd het schelden met 'kanker', het is een ziekte geen scheldwoord. Dat moeten ze ook leren. Nu is het zelfs zo

ver, dat een van de jongens nu twee keer in de week mee gaat trainen. En als je de jongen en leerlingen tegenover elkaar zet zijn het totale tegenpolen, maar nu ziet hij dat het niet zijn vijanden zijn, maar mensen die hem kunnen helpen. En zo breek je door bij die jongens en daarom ben ik ook gewoon super populair bij die jongens. Omdat ik oprecht en superstreng ben én omdat als het erop aankomt ik ook gewoon schijt aan ze heb, met alle respect. Sommige proberen je toch uit, met hun zogenaamde gangsterpraktijken. Maar ja ook in mij zit nog steeds 'street' ik ben ook gewoon oprecht en heel eerlijk en respectvol, maar als je me disrespect dan kan ik ook de andere kant op slaan. Als ze weten wat ze wel en niet kunnen, nogmaals grenzen, dan kun je respect afdwingen.

En wat doe je dan met de jongeren die echt extra moeilijk te bereiken zijn en die ongemotiveerd zijn om te veranderen?

Dat had ik bij Kanaleneiland. Daar zat ik eerst. Dan zeg ik ook eerlijk dat het mijn probleem niet meer is. Ik weet niet of je op de hoogte bent van de problematiek hier in Utrecht? Heel veel van de jongens van de Mocromaffia komen hier uit de buurt. In mijn oude wijk zijn er in de afgelopen 2/3 jaar ook 7 liquidaties geweest. En echt jongens ook die ik goed kende, twee hadden dat gedaan. Ook iedereen kent Redouan Taghi, die kwam uit Overvecht. Ik was een tijdje verloofd met een Marokkaans vrouwtje en dat was een nicht van hem. Maar ook zijn nichtjes en neefjes hebben allemaal bij mij getraind. Ik ken heel veel van die jongens gewoon persoonlijk, wel van vroeger, maar ik ken ze wel. En heel veel van die jongens die nu jarenlang vastgezet zijn voor levenslang, zoals bijvoorbeeld Ali, die jongens ken ik allemaal persoonlijk. En ik zeg altijd tegen die jongens: 'Wil jij de volgende worden? Die op zijn 23e wordt vastgezet voor de rest van zijn leven? Wil jij de volgende zijn die op zijn 25e wordt vastgezet voor 18/19 jaar?' Maar kijk het is ook zo dat als ik zie dat het niet werkt hè, het niet mijn taak is. Je gaat niet aan een dood paard trekken. En het is ook niet dat ik subsidie daarvoor krijg. Was dat nou nog zo dan wil ik best nog een stapje

extra doen. Maar alles wat ik doe, doe ik echt gewoon vanuit mijn hart. Ik betaal contributie voor die jongens. Om aan te geven hoe ik met die jongens ben, ik betaal hun contributie gewoon.

Snap je wat ik bedoel? Ik heb een ton verloren aan de jongens hè. Omdat ik gewoon vrijgevig was en in ze geloofde en doorgaan, doorgaan, doorgaan. Want dat zit gewoon in mij, ik wil mensen verbeteren. Maar soms lukt het niet en dat komt ook door de leeftijd. Ik wordt nu gewoon ouder en ik denk ook van weetje f*k jou man, ik heb zelf vier kinderen. Gelukkig doen de oudste twee het gewoon top. En die zijn ook helemaal niet zoals ik ben geweest in mijn leven.

Gebruik je jouw ervaring bij je eigen kinderen?

Mijn zoon is net als mijn broer, hij is heel rustig. Niet zoals mij, ik ben uitgesproken ik zeg gewoon wat ik wil. Ik heb daar schijt aan. Hun zijn gewoon nog een beetje genuanceerd in hun uitspraken. Als mij iets niet bevalt, zeg ik het gewoon, klaar. Maar hij is gewoon heel rustig en studeert nu rechten, ook totaal anders. Hij is in dezelfde omgeving als mij opgegroeid. Hij is heel apart. Aan de ene kant goed hoor, ik ben blij dat hij zo is. En mijn dochter, van 13 jaar, is ook zo'n studiebol. Ze wonen ook allemaal in Overvecht. Zij is wel een baas hoor. Die gaan ze niet zomaar lastig vallen en als dat wel zo is dan is ze toch weer de dochter van Clyde. En die andere twee zijn te jong, 3,5 jaar en de ander wordt 5 jaar. Maar ze wonen ook bij mijn ex niet bij mij. Voorzie geen problemen en zal er ook persoonlijk voor zorgen dat als mijn kind ooit die kant op zou gaan en ik zou het zien: Surinaamse stijl. Vlakke hand. Mijn moeder zegt altijd discussies zijn voor in de tweede kamer en hier ga je gewoon luisteren en als je niet wil dan gaan we jou op de Surinaamse manier even corrigeren.

Dus de Surinaamse cultuur leert kinderen normen en waarden, i.p.v. ze het op straat laten uitzoeken?

Dat kon bij ons niet. Ik zeg je eerlijk, alles wat ik heb veroorzaakt, alle chaos, heb ik echt zelf

opgezocht. Dat is niet omdat ik dat van huis uit meekreeg. Helemaal niet. Ik was gewoon een idioot.

Was dat dan sensatie? Of was het makkelijk geld verdienen en aanzien? Of een combinatie van?

Aanzien niet. Ik was gewoon een mafkees. Als ik er nu op terugkijk denk ik: 'Waarom zo moeilijk'. Het had ook anders gekund. Maar ik ben blij dat ik het zo gedaan heb allemaal, ik ben wie ik ben. Daardoor ben ik wel nu wie ik ben en ja...

Je kent het concept m.b.t. de Credible Messenger al. Waar moet een Credible Messenger volgens jou aan voldoen?

Die niet alleen kan praten maar die het ook heeft ervaren. Dat is voor mij 'credible'. Het is net een trainer. Ik vergelijk het altijd met een kickbokstrainer. Een trainer, vind ik, moet op zijn minst een paar keer hebben gevochten voordat hij daadwerkelijk aan een vechter kan uitleggen hoe het is om te vechten. En niet alleen dat. Jij weet de stress van een wedstrijd (wijzend naar een van de interviewers). We zijn allemaal zenuwachtig en gespannen. Het lijkt allemaal veel makkelijker dan dat het daadwerkelijk is als je in die ring staat. Dan denken mensen hij is al moe, maar ja f*k jou. Zo'n 60% van je energie ben je al kwijt aan de spanning voordat je begint aan de wedstrijd. Die mensen begrijpen dat niet. Dat is next level. Daarom zeg ik, als je wil praten over probleemjongeren dan moet je er ook eentje geweest zijn. Ik was niet in die mate een probleemjongen maar ik was toch wel een probleemjongen voor mijn moeder. Ook in aanraking met justitie, ook vastgezet. Dus ik weet hoe het is. Ik heb geen jaren vastgezet maar heb bij elkaar toch wel 5,5 maand vastgezet voor die zaak. Dus ik weet ook hoe dat is. En ik wist ook: dit is niet Clyde, dit is niks voor mij.

Het is niet dat ik daar heb zitten huilen, ik heb het gewoon als een man genomen. En de vooruitzichten waren niet goed. Maar het was wat het was. Het was in het jaar 2001/2002 gebeurd en uiteindelijk heb ik mijn straf

uitgezeten in 2007 ofzo. Maar nee dat is niks voor mij. Ik dacht echt wat doe ik hier tussen al die, met alle respect, die losers. Allemaal gasten die praten over de meest domme dingen, de manier waarop ze praten. Ik voelde me echt te goed. Dat is aan mij niet besteed. Als het ooit moet gebeuren dat ik nog eens vast komt te zitten dan is het omdat iemand mijn kinderen wat heeft aangedaan. Ja dan gaan we gewoon branden, dan maakt het niet uit. Dan ga ik met liefde daar zitten. Ik zeg wel eens tegen een van de jongens: 'Je hebt als een 2 dagen vastgezeten, hoe vond je dat?' En dan zegt hij: 'Ja, kut man'. En dan zeg ik 'Twee dagen, dat zijn 48 uur. Kun je voorstellen dat je daar een jaar/twee jaar moet zitten.' 'Nee, wordt gek.' 'Dan hou op met die idioten dingen.' In Suriname zeggen we niet $1+1 = 2$, maar $1+1 = 3$, is net eentje extra. Hij zegt ik wordt nergens aangenomen en dan zeg ik ook gewoon hou je bek dicht met je 'je wordt nergens aangenomen'. Heb je wel extra moeite gedaan want je staat nu al 0-1 achter?. Het is ook niet eerlijk om te zeggen dat wij gelijk staan aan jullie Nederlanders. Op het moment dat een Nederlandse jongen solliciteert op een baan of ik doe dat en we hebben dezelfde papieren. 9 van de 10 keer krijgt hij gewoon het voordeel van de twijfel. Dat is gewoon de waarheid. Maar dat wil niet zeggen dat ik niet gewoon moeite wil doen om die baan te krijgen. Ik ben dan juist meer gemotiveerd om te laten zien dat ik hem ga pakken. Maar dat is mijn mentaliteit, mijn manier van denken. Ik ben niet iemand die opgeeft. Dat zit niet in mij, zo ben ik ook als vechter. Liever dood dan een gladiool is dat. Ik ben gepassioneerd met alles wat ik doe. Gewoon proberen en nooit geschoten is altijd mis. Dus dat is ook iets wat ik ze weer duidelijk maak, niet slachtoffer. Spiegel, kijken, leren, ondernemen.

Denk je ook dat dat zo bij die jonge probleemjongeren gaat? Die kunnen nog minder voor zichzelf denken en zijn nog speelser. Werkt diezelfde aanpak om ze te bereiken?

Aanpak is hetzelfde. Het is hetzelfde, alleen we hebben nu iets wat een groot probleem is. In bepaalde mate is dat de grote veroorzaker

van grote problemen. Ik zal een voorbeeld geven, het was vorige week op tv. Dat ze tegenwoordig met messen mensen aanvallen. Waar komt dat vandaan? Dat komt vanuit de muziekindustrie. Zij denken dat dat stoer is, rappers steken met messen. Vervolgens heb je in Nederland 7 steekpartijen die al jaren niet hebben plaatsgevonden op die manier. Dan kan je mij niet vertellen dat dat komt doordat het toevallig is. Nee, tuurlijk niet. Ze lopen met messen en manchetten. Dan zeg ik ook tegen die jongens, dan krijg ik gewoon kippenvet. Als dat mijn zoon was dan had ik de tanden uit zijn bek geslagen. Ik werd helemaal gek. Alsjeblieft geef me adres van die jongens en ik ga ze persoonlijk een pak slaag geven. Wat is er mee aan de hand. Ik kom uit een gevaarlijke wijk in Utrecht of Groningen. Of all places. Kom op man, gevaarlijke wijken heb je in Nederland niet geloof mij. Ik ga de hele wereld over. Ik wil ze best wel paar weken meenemen naar Budapest en Roemenië. Zal ik ze even laten zien wat gevaarlijk is. Niet die pussy shit. Door heel Nederland ga ik met mijn ogen dicht. Maar er zijn ook plaatsen zoals in Sicilië waar ik bijna praktisch woon. Daar kunnen hun niet komen hoor met die grote bek. Maar ze zien iets op YouTube, vinden het stoer en ze hebben verkeerd voorbeeld. Vooral mensen met een achterstand. Ik noem ze altijd simpel.nl. Als ik jou iets vertel dan geloof je me misschien tot op een bepaalde hoogte, maar dan ga je er toch over nadenken of dat echt klopt. Maar bij hun is het gewoon dat is wat ze zien dat is wat het is. En dat is het grootste probleem.

Dus eigenlijk zou voor hen het voorbeeld inspirerend en stoer moeten zijn en daar zouden ze zich door laten aanspreken. Zijn hun te bereiken door een Credible Messenger?

Die jongens die ik hier train wel. Maar kan niet spreken over jongens in Den Bosch, Groningen etc.

En naast ervaring, moet een Credible Messenger nog iets meer bevatten?

Ik denk dat als die een boodschap wil overbrengen, zou die ook wel een beetje op een of andere manier zo een x-factor moeten hebben. Je moet het kunnen overbrengen. Dat is het grootste probleem. Veel mensen weten het, maar ze weten niet hoe ze het moeten brengen. En dat is ook weer een probleem. Marthin Luther King, bijvoorbeeld, en al die grote mannen, waarom zijn ze zo groot? Er waren heel veel van dit soort mensen. Maar hij wist hoe hij mensen moest pakken met zijn woorden, charisma. Als ik naar die dooie gasten kijk in de politiek daar wordt ik niet warm van. Ook al heeft die een goeie boodschap, ik luister niet naar de man. Die man is saai. Dan kan je lullen wat je wilt over Trump, maar hij is wel interessant. Dat is het belangrijkste. Je moet weten hoe je dingen over moet brengen en dat is een kunst op zich.

En denk je dat de boodschap dan echt ligt bij het goed kunnen overbrengen? Stel er komt een Nederlandse man met ervaring jongeren aanspreken met een Marokkaanse afkomst om hen te motiveren. Zou daar naar geluisterd worden?

Dit is een retorische vraag, je weet het antwoord al.

Dus de Credible Messenger zou het beste aansluiten als diegene dezelfde komaf kent als de jongeren.

Het beste is simpel gezegd als je van Utrecht komt en zwart bent.

Maar niet perse zelfde afkomst?

Nee hoeft niet. Marokkanen luisteren ook gewoon naar donkere mensen en donkere mensen zouden ook naar Marokkanen luisteren. Alleen een Marokkaan luistert minder snel naar een Nederlander, dat is gewoon de waarheid. Een van mijn beste matties is oud-politieagent en compagnon van de sportschool. Hij helpt me hier met lesgeven en hij kan heel goed met die jongens omgaan. Maar als puntje bij paaltje komt dan luisteren ze niet naar hem. Terwijl hij geen pussy is. hij is sinds kort zelfs verloofd met

een Marokkaanse vrouw. Maar ik zeg jou, hij gaat nooit krijgen wat ik heb omdat hij Nederlander is.

Niet omdat hij agent is?

Nee, heel veel jongens weten dat niet eens van hem. Hij werkt bij arrestatieteam. En als ze dat zouden weten, dan zou dat eerder in zijn nadeel werken dan in zijn voordeel. In dit geval is het gewoon puur. Hij is te lief en heeft een andere uitstraling.

Die jongens op de sportschool. Als zij horen dat ze volgende week moeten vechten tegen een Nederlandse jongen denken ze 9 van de 10 keer heel makkelijk. Ze denken gewoon makkelijker. Ik weet dan, don't judge a book by its cover. En dat is iets wat ik altijd tegen die jongens zeg. Maar die jongens denken dat ze superieur aan jullie zijn, vooral als het op vechten aankomt. Maar voor hun zijn Nederlandse jongens pussy's. Maar ik zeg die Nederlandse jongens die bij mij trainen dat zijn soldaten der soldaten, net zo gek als ik. Want ik geef ze die voeding. Het komt er niet op neer wat voor kleur je hebt, maar om hoe groot je ballen zijn en hoe sterk je mentaal bent. Want dat is waar het vechten om draait. Maar hun mindset is weer zo bekrompen, is wit 'nah'. Maar is het zwart denken ze 'oei'. Maar zo denken ze gewoon. Ze zijn simpel. Ik probeer dat er een beetje uit te halen en extra toe te voelen maar dat kost veel energie.

Als wij een Credible Messenger zouden inzetten, hoe zouden we dat dan het beste kunnen doen? Is dat middels een programma, op straat of anders?

Ik denk dat je die jongens echt op straat moet benaderen, want ze gaan niet naar jullie toe komen. Dat is ook weer zo iets. Zelf benaderen want je weet ze meestal toch wel te vinden. Ze staan altijd in groepjes. Als je dan op ze afstapt en het gesprek gaan.

Maar als ze dan in groepjes staan, is het dan niet moeilijk om hun te bereiken?

Nee, daar gaat het niet om. Als je x-factor hebt dan pak je ze. Maar als je dat niet hebt dan kun je beter iets anders doen met je tijd.

Nou, ik weet dat als ik ze zou gaan aanspreken dat ze wel gaan luisteren. Want dat is al wat ik zeg, het is een bepaald respect wat ze sowieso al voor je hebben dus dat is voor mij makkelijker. Maar ik ben er ook van overtuigd dat in een stad waar ik niet vandaan kom zoals Amsterdam, als ik daar jongens aanspreek dat het me daar ook lukt. Dat is een bepaalde uitstraling die je moet hebben, denk ik.

Heb je zelf iemand waar je nu tegenop kijkt of waar je vroeger heel erg tegenop hebt gekeken? Iemand die jou heeft geïnspireerd?

Dat zijn er meerdere geweest. De gekste is mijn moeder. Was een simpel vrouwtje maar bikkel eerste klas. Als jij uit Suriname komt en je moet jezelf scheef werken om ons groot te brengen. We waren niet de makkelijkste kinderen en de omstandigheden waarin we hier gekomen zijn waren zware armoede. Ik zei het gister nog tegen iemand dat ik er echt veel respect voor heb. En als ik kijk naar de sport, sportmensen zijn grote helden voor mij. Mijn grote held vroeger was Ramon Dekkers. Omdat hij die blanke jongen was die overal iedereen de tering in sloeg, plat gezegd. Hij was gewoon mijn 'hero'. En ook een die inmiddels mijn oude trainer is en goede vriend. Ik heb een tijdje tegen mij broer opgekeken. Omdat hij uit het niets als een simpele jongen toch een van de toppers van de wereld werd. En op een gegeven moment toen we camera's thuis hadden, dacht ik toch van je hebt het goed voor elkaar man. Hij staat zelfs in de biografie van Badr Hari. Dus hij heeft het goed gedaan hoor. Hij had het naar mijn mening nog beter kunnen doen maar hij is een stille man, hij heeft die charisma niet. Maar voor iemand die uit Overvecht komt en niet bijster intelligent is, dat durf ik te zeggen over mijn broer, heeft die het toch ver geschopt. In die mate had ik toch zeker wel respect voor hem. Zeker als ik met hem naar Japan vloog. Elke keer en stadion van 50.000/60.000 tot 80.000 man, 'wauw'. Dat is wel mijn broer man, dat is wel vet. Dankzij hem is de naam natuurlijk groot geworden, daar heb ik ook zeker mijn steentje aan bijgedragen de laatste 15 jaar maar hij is

de grote jongen geweest. Ik geef hem gewoon de credits. Keek wel tegen hem op als vechter, niet zozeer als broer. In veel opzichten keek ik tegen hem op.

Sporters in het algemeen. Vroeger was ik voetbalgek. Zat in de voorselectie van FC Utrecht. Ik had veel voetballers waar ik tegen op keek. Eentje is Jean Paul de Jong. Zijn oom is de eigenaar van dit. Veel voetballers zoals Wesley Sneijder enzo zijn allemaal jongens. Je hebt heel veel van die voetballers en die komen letterlijk hier uit de wijk.

Dus Wesley Sneijder zou wel inspirerend persoon kunnen zijn, maar niet waar mensen ook echt tegen op kijken? Wel als voetballer, maar niet als een inspiratie?

Ik moet wel zeggen. Ik heb redelijk contact met zijn moeder en broertje. Die jongen krijgt echt heel veel respect hier, vooral bij de Marokkaanse jongens. Hij is hier opgegroeid, bij Oud-Noord. Iedereen gaat om hem heen hangen omdat hij multimiljonair is en dan heb ik zoiets van ik ben niks minder dan jou. Mensen zijn kontenlikkers, daar hou ik niet van. Maar hij is heel 'down to earth' en totaal niet arrogant. En hij heeft een hele grote aanhang van jongens, zoals hier, die om hem heen hangen. Hij zou wel een goede klankbord zijn maar dat doet hij ook. Hij doet veel voor de club enzo. Respect. Hij geeft behoorlijk wat geld weg maar hij kan het ook missen.

We hadden het al over Kanaleneiland. Zijn de problemen in Hoograven en de rivierenwijk ook zo groot of geld dat alleen voor Kanaleneiland en Overvecht?

Hoograven was vroeger een probleemwijk, maar dat is het eigenlijk al niet meer. Kanaleneiland is nog steeds wel een probleemwijk, maar Overvecht is nu eigenlijk nummer 1 probleemwijk.

En de Rivierenwijk?

Nee, daar wonen alle tokkies. Dat zijn de mensen die anderen op straat lastig vallen. Want dat is waar het uiteindelijk om gaat. Ze doen hun dingetjes maar houden het

binnenshuis. Brabant staat er ook om bekend met hasj en wiet, maar die grote dealers hebben niet de tijd om op straat mensen lastig te gaan vallen. Die zijn bezig met 'business' zonder dat mensen daar last van hebben. De meeste jongeren hangen op straat of bij benzinepompen en vallen meisjes lastig. Dat is heel anders. Dan komt het simpele weer omhoog. Dat is voor hun normaal

Dat speelt hier wel veel toch? De grote mannen die grote 'business' willen runnen en jongeren daarin betrekken?

Ik kreeg eergister te horen dat een jongens die bij mij trainde, de een 10 jaar heeft gehad, de ander 16 en een 5. Allemaal jongens die ik goed ken. Indo en Surinamers. Die zijn ook bezig met allemaal die gasten. Er zit nu een vechter van mij vast sinds november en ik zeg je eerlijk dat ze van mij best wel een duw mogen geven. Alleen omdat ik deze sukkel duizend keer heb gewaarschuwd en nu zit hij vast. Hij moet in maart voorkomen, maar waarschijnlijk moet hij dan weer drie maanden extra gaan zitten. En dan zegt hij: 'Had ik maar geluisterd'. En dan denk ik ja had dat maar gedaan. 'Had ik maar', daar heb je niks aan. Ik denk dat ze sowieso in de politiek veel moeten veranderen als ze dit probleem willen aanpakken.

Wat zouden ze volgens jou moeten veranderen?

Ik ben wel extreem. Ik ga radicaal.

Dat is volgens jou dus wel nodig om de problematiek aan te pakken? Want het is dus groot.

Het is mega. Criminaliteit begint hier al vroeg, maar ze hebben me ooit cijfers laten zien van Marokkaanse jongens tussen de 14 en de 18 jaar. 2 op de 3 is dan al met justitie in aanraking gekomen. Dat zijn serieuze cijfers. Dat is zorgwekkend. Als jij er van uitgaat dat jongeren tussen de 14 en 18 jaar, 2 op de 3, in aanraking komt met justitie. Wat wordt het dan tussen de 25 en 28 jaar? De vormen van criminaliteit worden dan nog ernstiger. Gaat

van tasjesdief naar inbraak naar drugshandel naar liquidaties etc.

Op welke leeftijd zijn ze het beste te bereiken? Of is er bepaalde leeftijd tot wanneer ze te helpen zijn?

Ik zou bijna zeggen dat je ze vanaf de geboorte moet begeleiden, maar ik zal je eerlijk zeggen dat dat per geval anders is. Ik heb een paar jongens hier trainen die uit dezelfde buurt komen als waar Marco van Basten vandaan komt. Een van de jongens is een probleemgeval, maar die andere jongens gaan naar school en hebben allemaal een goede opleiding. Maar je ziet meteen dat als ze opgeleid zijn, dan heb je gewoon een Nederlander. Dat klinkt heel gek, maar die Marokkaan wordt dan gewoon een Nederlander. Elke opgeleide Marokkaan. Dat heeft gewoon te maken met hersenactiviteit. Die begrijpen dat normen en waarden bij het leven horen en niet alleen wanneer het hun uit komt en dat is wat je moet hebben. Die gasten die zich gedragen als uitschot, moet je ook zo behandelen. Dat is hoe ik ben opgevoed. Mijn moeder zei altijd tegen mij dat als iemand mij respect geeft ik dat terug moet geven, maar wil iemand met jou vechten dan ga je gewoon met hem knokken en dan zie je wel wie het sterkste is. Ik heb dat zo meegekregen, daarom zijn wij zo. Die oude maakt gewoon geen grapjes. Ze gaf ons altijd mee dat in eerste instantie iedereen het voordeel van de twijfel moet krijgen. Mensen niet veroordelen, niet beoordelen. Dat is wel wat ik heb meegekregen maar sommige mensen zijn gewoon niet zo.

Is het zo dat hoe jonger de jongeren zijn, hoe beter ze zijn te bereiken?

Ja, dat denk ik wel. Dan is hun persoonlijkheid en karakter nog niet dusdanig gevormd dat je nog enigszins wat nuance kan aanbrengen.

Is het niet zo dat juist wanneer iemand volwassener wordt, iemand sneller dingen aanneemt?

Ja, maar jij praat over een normaal persoon die volwassen wordt. Ik praat echt als ervarings-deskundige. Ik heb jongens die nu

13/14 jaar zijn waarvan ik weet dat komt goed. Maar er zijn er ook twee waarvan ik tegen hun ouders zeg dat ze alvast geld apart moeten gaan leggen voor de advocaat. Deze gaan daarmee te maken krijgen, 100%.

Valt daar nu dan niks meer aan te doen?

Nee man, ik zeg je eerlijk serieus ernstige gevallen. Daar valt niks meer aan te doen. Te eigenwijs, te eigenzinnig. Hun ouders denken dat het wel mee valt totdat ze geconfronteerd worden met het feit dat ze vast komen te zitten. Dan is het te laat en dan is het vaak ook nog eens dat hun zoon slachtoffer is van de maatschappij en niet andersom hè. Zelfreflectie hebben ze nooit van gehoord. Is de slachtofferrol. Dat geldt ook wel weer voor de Nederlandse kinderen op een andere manier. Die zijn ook vaak heel erg op van die softe manieren opgegroeid en dan komen ze hier bij mij trainen en dan is dat ook wel weer een anders slag. Er zitten echt serieuze watjes tussen door een te beschermde opvoeding. Het contrast is gewoon super groot. Wat is het beste? Daar tussen in. De Surinaamse opvoeding zou goed zijn voor ieder. Los van af en toe een klap krijgen. Direct grenzen aangeven, sturen, respect. De meeste Surinaamse jongens praten met 'u' etc. Mijn zoon zou tegen jullie ook 'u' zeggen. Dat is iets wat ik heel belangrijk vind, maar op school wordt tegen hem gezegd dat hij 'je' tegen de leraar mag zeggen. Wat ik heb opgebouwd zijn ze weer aan het ondermijnen op die manier. Daardoor maak je de afstand tussen volwassenen en jongeren kleiner, terwijl ik vind dat je dat groter moet houden om gezag te kunnen behouden. Als je gelijk aan elkaar staat dan is er geen autoriteit meer, dan ben je 'matties. 9 van de 10 keer zijn ouderen verstandiger dan jou en dan moet je luisteren, maar wie ben ik joh. Ik heb zoveel ideeën en gedachtegang om jongens op het juiste pad te krijgen en houden. Maar wie ben ik? Ik zeg je eerlijk, als ze tegen mij zouden zeggen wij geven je salaris voor een jaar en je mag al die jongens aanpakken, dan zou ik dat met alle liefde doen. Want dan zouden ze me veel geld moeten geven door de stress die de jongeren me dan geven. De

helpt van het geld gaat dan naar het ziekenfonds, naar een psycholoog en medicatie want ze maken je echt gek.

Dus eigenlijk zou een vrijwillige Credible Messenger heel lastig worden ?

Ja, of je moet echt liefde hebben voor die jongens. Ik heb dat ook, echt liefde voor ze. Sommige zie ik gewoon als een kind van mij. Dat creëer ik met hun, zo een band. Die jongens kijken tegen je op maar tegelijkertijd ben ik een vaderfiguur voor ze en dat is ook wat ze missen. Ze hebben allemaal vaders, maar ik denk niet dat die vaders, vaders zijn. Dat zijn alleenheersers. Hij heeft ze op aarde gezet en 'that's it'. Want ze kunnen niet met hun vader hierover praten en met mij wel. Ze kunnen gewoon met mij over 'chicks' praten. Ik ben jong van geest en dat scheelt weer, ik ben ook nog gewoon een flierefluiter. Dat is niet om dat aan te prijzen maar daardoor begrepen ze mij nog meer. Ze zien mij gewoon als 'chill'. Ik zeg altijd dat de jongens mij er niet in mee moeten trekken. Vroeger ging ik ermee in en dan ging ik zeggen wat ze moesten doen. Dat heeft me bijna mijn leven gekost. Ben bijna aangevlogen door 14 man omdat een Turkse jongen met Nederlands een meisje ging en die vader ging mij aanrekenen dat ik hem dat nooit verteld had. Hij was een kamper, kwamen ze met 14 man mij aanvallen. Als ik niet ben wie ik ben was ik dood die dag. Alleen omdat ik probeerde te bemiddelen. Nu is het anders. Ik maak meteen duidelijk, als het verkeerd gaat met een relatie hier dan gaat een van jullie twee opdonderen want gaat me niet meer mijn leven kosten. Dat zijn ook van die dingen die ik meegemaakt heb, omdat je altijd alleen maar het beste wilt voor anderen.

Met wie zouden we volgens jou moeten gaan praten, die veel van dit onderwerp af weet?

Ik denk dat Mousid Akrahmane een goede zou zijn. Daarbij komt dat hij zelf ook een Marokkaan is en vloeiend Surinaams spreekt trouwens.

Dennis Krauweel ook. Ik heb mijn eerste paar wedstrijden bij hem gevochten en hij is beste

'mattie' van mijn broer. Hij kwam bij ons thuis en vertelde ook over de probleemwijk in Dordrecht. Ik heb veel van hem geleerd. Als het over vechtsport gaat en het mentale aspect daarvan.

En ik denk ook wel Ivan Hippolyte.

**Waar houden deze jongens het meeste van?
In welke sport zitten die jongens het meeste?**

Kickboksen. Ik kan je wel naar waterpolo club sturen maar daar ga je ze echt niet vinden. Je moet gewoon echt in de vechtsport zijn. Heel veel van die liquidaties die gepleegd zijn hebben bijna allemaal met vechtsportjongens te maken. Het is wat het is. We kunnen het mooier maken dan het is, maar het is de waarheid. Het is gewoon een feit en als je dat gaat ontkennen ben je een leugenaar. En daarom heb ik zo'n schijthekel aan Badr met zijn gruwelijke talent, uitstraling en aanhang. Als hij dan een goed voorbeeld gaf aan die hersenloze zaadcellen die achter hem aan lopen, gingen ze doen wat hij doet op een goede manier. Badr heeft wel die power, want iedereen kijkt tegen hem op. Grof gezegd als hij morgen 3 vrouwen verkracht dan is hij nog een god voor hen, want ze gaan blind op hem. Als je diezelfde invloed op een goede manier gebruikt...

Af en toe mogen deze gasten mij niet, maar ik heb er schijt aan. Ik ben keihard op weg om de boel hier op gang te krijgen, en een staatsidioot breekt het dan weer af met zo'n acties. Kijk, veel mensen in de vechtsportwereld kennen mij, maar iedereen kent Badr Hari. De invloed die ik heb is nog geen 10% van wat hij heeft. En dat is het verschil. Een goede leider heeft goede volgers. Een leider als hij zorgt voor echte schapen. Ik heb met die jongen getraind van af zijn 16^e. ik heb ook wel eens tegen hem gezegd: 'Wat is er met jou aan de hand?'. Maar hij gaat nu ook niet meer naar mij luisteren. Ik probeerde hem ook altijd dingen wijs te maken, ik zag welke kant hij op ging. Het laatste jaar is hij een beetje aan het veranderen. Maar hij weet het goed te brengen naar buiten. Maar ik weet nog

steeds hoe is in Marokko en ik weet dat hij nog steeds mensen slaat die niet naar hem luisteren. Alleen in Nederland komt hij daar niet meer mee weg, want hij wordt afgezaagd, maar in Marokko wel.

Als je kijkt naar jouw eigen verleden, wat is dan voor jou het keerpunt geweest ?

Ik ben gewoon een lul geweest daar kan ik niemand anders de schuld van geven.

**Maar is het dan de gevangenisstraf die jou heeft geleerd dat je dit leventje echt niet wil?
Of is er iets anders?**

Ja, mijn oudste zoon, mijn andere kinderen had ik nog niet toen. Dat mijn zoon aan mijn ex vroeg: 'Waar is papa?' En toen woonde ik niet meer samen met haar. Maar ja ik dacht echt dat mijn zoon niet kon horen dat zijn vader vast zit, dat kan niet. We hebben toen ook gewoon gelogen tegen hem. Het was mijn zoon in combinatie met mijn moeder. Dan ging ze mij bellen en huilen. Ik kon goed leren dus mijn moeder dacht 'wow deze jongen gaat het maken', maar eigenlijk maakte ik er alleen maar een teringzooi van. Uiteindelijk dacht ik ook dat dit niet kon. Dus dat is mijn keerpunt geweest. Ik moet ook wel weer zeggen dat ik me gewoon echt te goed voelde toen ik in de gevangenis zat. Daar waar anderen al praatte over de volgende kraak die ze gingen doen terwijl ze nog niet waren voorgekomen voor de andere. Maar dat is niet mijn leven. Dat ben ik niet.

Had een Credible Messenger bij jou gewerkt?

Had bij mij op dat moment niet gewerkt, dat zeg ik gewoon eerlijk. Ik was eigenwijs. Ik herken de jongens die niet te helpen zijn omdat ik dat zelf was. Deze jongens laat ik los, ik weet dat ze eerst moeten vallen voor ze zichzelf tegen komen. En als ze gevallen zijn dan kan ik met ze praten. Ik vergelijk alles met vechtsport.

Interview met

Youssef Noudri

Youssef Noudri is de verbinder in de Bossche woonwijk de Hambaken. Youssef is een bekend gezicht in de wijk die zich inzet voor diverse doelgroepen in de wijk, maar ook op scholen. Daarnaast betreft hij de sport kickboksen erg bij zijn werkwijze om mensen te helpen naar een betere toekomst. Youssef is erg actief in de preventieve, proactieve en nazorg keten. Hierbij werkt hij met diverse instanties samen aan een mooi resultaat in de wijk. We spreken Youssef in het jongerencentrum gelegen in de Hambaken.

Wat houdt jouw werk precies in? Het coachen, begeleiden en werken met ex-gedetineerden?

Inderdaad, we doen heel veel aan die kant ook. Ik moet wel zeggen dat ik twee ondernemingen heb. 'Hambaken Connect', dat is het jongerenwerk, het preventieve werk, de dagbesteding. Mijn andere onderneming is 'Noudri-zorg' en daarin doe ik het stukje begeleiding, coaching. Ik heb hierachter een huis waar jongeren wonen. En een stukje nazorg met ex-gedetineerden. Het zijn dus wel twee ondernemingen.

Dus de doelgroep waar jij vaak mee in aanraking komt zijn dus ex-gedetineerden en jongeren. Kom je ook in aanraking met volwassenen?

Ik werk ook met jeugdzorg, met een leeftijdsgroep van 6 tot 80 jaar. Wij werken niet afgeschermd. Daar zit wel weer verschil, het Hambaken connect-verhaal zijn activiteiten met jongeren en kinderen, maar tegelijkertijd doen we ook activiteiten met ouders. Bijvoorbeeld moeders leren wat verstandig, gezond koken is. We geven informatieve dagen over kinderen die van het basisonderwijs naar het voortgezet onderwijs; wat komt daar bij kijken. Voor de ouders net zo goed. Dat heeft weer te maken met het voorkomen van vroegtijdig schoolverlaters. We zijn nu aan het kijken, omdat ik in allebei de domeinen zit, wat we preventief meer kunnen doen zodat we kunnen voorkomen dat de jongeren in de tweede lijns komen of dat ze vroege schoolverlaters worden en de criminaliteit ingaan. Dus dat proberen we nu te voorkomen. Er zijn bepaalde patronen en die proberen we nu te doorbreken. Hoe kunnen we dus aan de voorkant veel sterker inzetten om hier minder uitstroom te krijgen aan de verkeerde kant.

En op welke manier wordt dat gedaan?

De informatieavonden, maar bijvoorbeeld als je gaat inzoomen op deze wijk, Hambaken is een aandachtswijk hier in den Bosch. En de patronen die mijn oudste broers mee hebben gemaakt die maken de kinderen van nu nog steeds mee. Dat heeft te maken met woordenschat, gewoon iets heel simpels. Maar als je dat in het begin niet meekrijgt kun je dat later nooit meer inhalen. Dus woordenschat is heel belangrijk. Dus daar gaan we nu voornamelijk op zitten. Snuffelstages, heel veel kinderen hier uit de wijk hebben geen voorbeeldfunctie. Wie/wat wil je later worden? Advocaat of doctor? Die zie je later ja, maar dat wordt je niet. Mensen hiernaartoe halen, snuffelstages. Welke processen moet ik doorlopen om een advocaat te worden? Wat zijn de voor- en nadelen? Wat zijn de dingen waar ik nooit over heb nagedacht? Een dagje meelopen in

de praktijk. Verschillende vakken die je kan doen, haal al die beroepen hier binnen. Laat ze een informatieavond of uurtje geven. Tegelijkertijd kunnen ze een keuze maken, dat lijkt me interessant. Behalve te motiveren ben je bezig om de kinderen doelgericht aan school te laten starten. Dus nu moeten ze op een gegeven moment met 15/16 jaar een keuze gaan maken in wat ze later willen worden. Heel veel weten het misschien wel met ondersteuning van thuis, maar heel veel ook niet. Je krijgt dat je op een gegeven moment een keuze moet maken en dan kom je erachter dat dit eigenlijk iets is wat je niet zocht. Ga je iets anders doen, ja dit is eigenlijk niet wat ik zocht. En dan krijg je hier op een gegeven moment een vroege schoolverlater die valt tussen wal en schip, 'Schijt aan het systeem'. Om dat soort dingen te voorkomen zijn we nu aan de voorkant bezig om kinderen doelgericht te laten starten met hun toekomst. Wat moet je ervoor doen, wat laat je ervoor. Daarnaast heel belangrijk: de Cito-toetsen. Daar zijn de kinderen mee aan het oefenen, met Cito-toetstrainingen. Wij zitten ook op gedrags-interventies, wat daar zien we de talenten die later naar het politiebureau gaan en we proberen het op een manier te doen dat we dat proberen te voorkomen. En als je het niet op die manier kan doen dan krijg je dus inderdaad dat bajesverhaal. Nazorg en dan komen ze alsnog... Alleen is dat weer een ander proces.

Zijn de jongeren aan de voorkant gemotiveerd om naar die informatieavonden te komen?

Wij werken vraaggericht. Dus als jij graag piloot wil worden, ga ik in mijn netwerk kijken of ik een piloot kan vinden. Zo niet, dan zoek ik iemand die daar veel over kan vertellen. Meer op die manier.

Hoe wordt de doelgroep maximaal bereikt?

Door te kijken wat hun interesses zijn en het programma hierop aan te passen. En ook kijken of het ook echt mogelijk is. Dus bijvoorbeeld als iemand piloot wil worden met vmbo-K, dan gaan we kijken. Je wilt dit worden, maar dat gaat hem niet worden op deze manier, tenzij je echt een heel lang pad

af gaat leggen. Maar hoever reikt jouw motivatie om dat pad ook af te leggen? En zo niet wat zijn de andere keuzes? Dan gaan we naar die mogelijkheden kijken. School is heel belangrijk. Zolang ze op de basisschool zitten hebben de ouders nog een beetje macht over de leerlingen. Zodra ze dadelijk 14/15 jaar zijn, hebben ze hun eigen mening en dan ben je ze kwijt. Dus je moet er in het begin bij zijn.

Maar jullie werken ook met jongeren van 14/15 jaar die vaak al een opleiding doen, hoe worden die dan bereikt door jullie?

Die doen al vaak een opleiding en daar zijn we vaak in het voortgezet onderwijs in betrokken. Dus komen daar signalen van te veel afwezig, lage punten en dat soort dingen dan worden we wel vaak op tijd ingeschakeld om een nieuw traject op te zetten.

Hoe wordt er omgegaan met jongeren die geen interesse tonen?

Je probeert iedereen altijd mee te krijgen en mee in gesprek te blijven. Soms lukt dat niet en wil iemand absoluut niet. Want er zijn mensen die bewust kiezen om het criminele pad op te gaan. Die denken: 'Ik wil gewoon knaken verdienen en het risico is dat ik gepakt kan worden en dat risico pak ik dan maar'. Sommige zijn ook niet te helpen, die moeten gewoon repressief gepakt worden. Daar hebben wij niks mee te doen. Die komen later weer op de lijn. Dat soort gasten moeten, zoals wij zeggen, gewoon een keer vallen, en hard vallen. En dan kan je pas weer met ze aan de gang. Dat zijn mensen die voor hun eigen gevoel niet zoveel te verliezen hebben. Als je iemand hebt die bezig is met zijn opleiding, die kan gepakt worden en zijn VOG verliezen. Jongens die niks hebben, geen opleiding, geen toekomst-perspectief, geen werk, wat hebben die te verliezen? Zo iemand kijkt niet verder dan zijn neus lang is, kijkt niet naar de toekomst, en heeft een instelling van 'ja boeie zie ik dan wel.'

Worden er bij deze gevallen extra instanties ingezet ?

Ligt eraan waar zo iemand bij ons op de lijn komt. Is het bij nazorg, dus als iemand na

detentie bij ons komt, dan gaan we kijken wat we hebben afgesproken met zijn doorverwijzer. Dan gaan we kijken welk zorgplan we gaan opstellen en met welke doelen.

En als er in de preventieve fase zo iemand is?

We proberen sowieso te kijken wie er de beste aansluiting heeft op een persoon en wie hem het verste kan krijgen. En wil zo een persoon echt niet, dan zijn wij niet de juiste partij en moet hij verder gaan kijken. Waar hij terecht kan en waar hij geholpen kan worden. Wij zijn een ladder en ga je hem gebruiken, gebruik je hem. Laat je hem staan, dan laat je hem staan. Ik ga ze niet aan hun oren trekken om perse mee te doen.

Hoe komen deze jongeren hier terecht?

Heel verschillend. We hebben verschillende activiteiten: huiswerkbegeleiding, kickboksen, voetballen, kookactiviteiten, beauty-dag. Dit zijn middelen om verschillende jongeren deze kant op te trekken. En van daaruit ga je kijken hoe de jongeren zich gedragen in een groep en wie er opvalt. We moeten daarover in gesprek gaan. Waarom ben je zo? Waarom doe je zo? Is er thuis iets? En zo kom je steeds verder.

Als er vanuit leerplicht een melding komt van daar gaat het niet goed dan gaan we wel op huisbezoek. Maar we gaan niet onnodig op huisbezoek.

Als het met jongeren heel slecht gaat kan ik me voorstellen dat ze niet hier komen voetballen, hoe komen ze dan alsnog met jullie in contact?

Dan krijgen wij wel een signaal van het sociale wijkteam of het buurtteam. Van 'Hey we zijn daar thuis geweest, achter de voordeur, en daar loopt het niet zo lekker'. 'Wij pakken de ouders op, kunnen jullie de kinderen oppakken voor activiteiten'. Of dat soort dingen.

Jullie werken dus heel veel samen met verschillende instanties?

Ja, jeugdreclassering, jeugdbescherming, politie wijkteams, sociale wijkteams, die hebben allemaal met die partijen te maken. Nazorg, wie uit detentie komt die moet een uitkering hebben. Want als hij geen geld heeft gaat hij weer stelen. Iemand die vrijkomt en geen woning heeft moet zich inschrijven bij het inloopschip, dak- en thuislozen schip. Of misschien dat nazorg een huis heeft waar die terecht kan. Dat zijn allemaal dingen om recidive te kunnen voorkomen.

En werkt de aanpak die jullie hebben?

Het is niet onze eigen aanpak, het is een aanpak van verschillende partijen. Mijn aanpak met dat soort gasten is 'gewoon', omdat ik ben opgegroeid met dat soort jongens, en al mijn hele leven in de sportschool rondloop. Daar loopt van alles rond. Daar loopt een directeur en een drugsbaron. Wij kunnen met al die gasten omgaan. Het is een natuurlijke basis geworden. Het maakt geen indruk wat ze zeggen of de dreigementen die ze maken.

De jongeren die jullie preventief helpen, hebben jullie daar resultaten in gezien dat het echt werkt?

Ja, we hebben gezien dat we echt levens hebben gered. In de zin van mensen zo een basis geven dat ze nu een mooie baan hebben en uiteindelijk kunnen gaan trouwen, kinderen krijgen en dat het dus een andere kant op is gegaan.

En dat is bereikt door te praten en te sturen?

Praten, alternatieven bieden. Heel veel jongeren geven bijvoorbeeld ook aan dat ze nergens aan de bak komen en alle bedrijven hun deuren gesloten houden. Ze geven de maatschappij de schuld.

Ze nemen dus een slachtofferrol aan?

Ja het zijn allemaal kalimero's, 'Wij zijn klein jullie zijn groot'. Maar wat we daar aan hebben gedaan is dat we een heel groot bedrievennetwerk hebben op directeuren niveau die wél hun deuren open zetten. En op die manier proberen we toch mensen goed weg te zetten zodat ze niet kunnen zeggen 'ja

maar'. Het staat er nu en we gaan het volgen. En er zijn ook heel veel mensen die het proces in gaan, maar denken 'fuck it man' ik wil dit gewoon helemaal niet. Dat zijn mensen die kun je gewoon niet redden. Die gaan het criminele pad op, gaan een keer binnen zitten of die gaan beseffen dat dit niet loont. Maar het is een eigen keuze, de keuze om geholpen te worden is er genoeg. Je hebt ook mensen die na een bepaalde tijd terugkomen met: 'Ja toen dacht ik er zo over en ik heb het zelf geprobeerd, maar het schiet geen moer op'. Maar dan zijn ze zelf gemotiveerd en dat loopt er ook rond.

Wordt er tegenwoordig meer gebruik gemaakt van jongeren om snel geld te verdienen?

Ja, in zulke wijken waar het sociaal niet zo goed gaat. Sociaal financieel laag op de ladder staan, waar sommige kinderen niet eens naar school gaan met een ontbijt. Of kinderen die niet meekunnen met een schoolreisje, daar groeien ze in op. Je doet de koelkast open en bij jullie thuis vind je daar Danootje en een pak melk. Bij hun thuis staat daar een fles water. Je groeit op een heel andere manier op. Dus jouw drang naar een stukje luxe, financieel onafhankelijk zijn is zo groot. Daarom heb je met dit soort wijken dat sterk zijn en veel geld hebben je hoog op de ladder laten staan. Hiërarchie van zo een wijk is anders. Dus er zijn dan ook andere voorbeelden. Het voorbeeld is geen Hbo'er of universitaire student, maar iemand die het heeft gemaakt in de drugs en het grootste mooiste autootje rijdt en waar de politie niks bij doet voor hun idee. Terwijl die elke dag lastig gevallen wordt of boetes open heeft staan, maar voor het oog lijkt er niks aan de hand.

Maar de jeugd raakt hierdoor geïmponeerd en willen dat dan ook?

Ja, die zien allemaal merken en die denken 'dat wil ik ook', die zien dat. Die willen ook zo kunnen lopen met geld op zak en populair zijn en mooie meiden om zich heen hebben. En die denken dat dat het leven is.

Vanuit school zijn wij op zoek naar een Credible Messenger. Waar moet een Credible Messenger volgens jou aan voldoen?

Hij moet een ervaringsdeskundige zijn, maar hij moet ook goede alternatieven kunnen bieden. Als je kijkt naar drugs verkopen. Daarbij halen mensen geld genoeg binnen. Als je kijkt naar geld per week en per dag. Wat hij misschien per dag binnen haalt verdienen wij in een maand. Hoe ga je zo iemand overtuigen dat dat niet het leven is en dat je een normale baan moet hebben.

Moet zo iemand dan ook aanzien hebben?

Nee. Wat ik meestal doe bij Marokkaanse jongeren is dat ik heel erg op het geloof ga zitten. En daar kun je niet omheen, dat is het geschreven woord van god. Daar is het niet: 'Mijn mening is zus of zo'. Nee, daar staat het. Dat werkt, maar niet altijd.

Je probeert per persoon dus te kijken wat er werkt?

Ja. Waar is iemand een beetje kwetsbaar en waar staat iemand voor open om zo toch je uiteindelijke doel te bereiken.

Moet zo een persoon perse een buitenlandse afkomst hebben?

Nee, je moet aansluiting hebben met de doelgroep. Het kan een jongen van alle afkomsten zijn, maar hij moet wel de straatmentaliteit kennen. Je moet weten hoe de straathiërarchie in zijn werk gaat. Wie is de leider van de groep? Het is niet zo dat je daar iemand van een hockeyveld neer moet zetten. Die weten niet wat zij bedoelen. Als ik de koelkast open trek en ik vind daar niks, jij kan wel zeggen dat je mij begrijpt maar dat begrijp jij niet. Je moet uit zo'n wijk komen of kennen. Je hoeft ze niet eens perse te kennen, maar je moet de mentaliteit kennen. Ik help alle achtergronden, maar het voordeel is dat ik ze allemaal kan helpen omdat ik in dezelfde situatie heb gezeten. Wat zo een jongen vaak doet zegt is: 'Jij bent wit dus je komt uit een welgesteld gezin, of de problemen die ik heb hebben jullie niet gehad'. Dat is meestal het idee erachter. Maar

als je dan zegt wat je hebt meegemaakt en hoe het vroeger bij jou was...

Je praat dus eigenlijk heel gevoelig met ze?

Ik zeg altijd: 'Als je alles over iemand wil weten moet je ook alles over jezelf kunnen loslaten'. Het kan niet eenzijdig zijn. Als jij iemand leert kennen, bijvoorbeeld een discotheek. En je bent bezig met allemaal vragen te stellen en je geeft geen stuk van jezelf bloot, gaat die persoon ook denken 'wegwezen hier'. Ik vertel jou datgeen van mij waardoor ik verder kom. Die mensen waar we mee te maken hebben zijn mensen die al zoveel hulpverleners en professionals hebben gezien dat ze precies weten wat ze moeten zeggen om te bereiken wat zij nodig hebben. Hoe prik je daar doorheen om ervoor te zorgen dat je ze ook echt geholpen hebt? Dat zijn wel cruciale dingen.

Dus een Credible Messenger moet ervaring hebben, zijn eigen verleden bloot durven geven én begrip hebben voor hoe het er op straat aan toe gaat?

Hij moet weten hoe het op straat gaat, hij moet weten wat de verleiding is. Zo een verleiding kan beginnen met: 'Kun je iets voor me bijhouden, want ze gaan een inval doen'. En dan weten ze: oké hij staat daar voor open en dan kan hij de volgende keer misschien iets anders voor me bijhouden. Misschien kun je de volgende keer iets voor me afgeven, en de volgende keer mijn telefoon bijhouden als ik op vakantie ben. Dat jij dan naar de klanten gaat.

Het begint allemaal heel onschuldig en als je erin zit ben je het geld en het leven gewend. Het is een systeem waar je in zit en om dan uit het systeem te stappen is lastig. Als jij je eigen met school bezighoudt en doelgericht aan die dingen werkt, moet je je niet laten afleiden door geld, want geld komt later wel. Jongens van vroeger hadden toen geld en konden doen en laten wat ze wilden, maar nu een stuk minder. Je moet ook een beetje dingen van de cultuur weten. Wat ik net al zei over Marokkaanse jongeren. Die gaan op hun 23/24^e rondkijken omdat ze al bijna moeten

gaan trouwen. Mijn vrienden gaan al beginnen met settelen en tussen de 25 en 30 jaar trouwen ze meestal al. Als je 22/23 jaar bent en je hebt geen diploma of werk, hoe wil je dan gaan sparen om een feest te kunnen geven en een huis te kopen en in te richten? Dan gaan wij als begeleiding daar op zitten. Of we vragen of de jongens een zusje hebben en zo ja stellen we ze de vraag: 'Als er een jongen precies zoals jou aankomt bij jou thuis, zou jij jouw zusje daarmee laten trouwen?'. Dan is het antwoord 'nee'. Dus dan moet je nu toch iets opzetten om uiteindelijk iemands zus/ dochter te kunnen vragen. En zo plant je alvast een zaadje waar je uiteindelijk op verder gaat. Steeds een beetje water geven en dat laat je verder ontwikkelen. Je moet dus ook bepaalde dingen van de cultuur weten en op die manier bepaalde ingangen vinden. Dat is een beetje onze methodiek, net zoals de grote broer spelen. Een hand om de schouder, maar soms ook een trap onder de kont als het nodig is.

Heb je ook veel contact met de jongens?

Ik heb veel contact met hun, hun ouders en hun familie. Ik ben altijd bereikbaar 's avonds, 's morgens en in de nacht, dat is ook handig.

Waarop is het probleem gebaseerd?

Het is allemaal op materialisme georiënteerd. Alles; geld, mooie auto's, mooie kleding. Voornamelijk allemaal om status, macht en aanzien.

Kijkt de jeugd wel op tegen beroepen als advocaten en piloten?

Wat ik de jongeren aan wil leren is dat zij hun horizon gaan verbreden en hun horizon in het werkveld ook. En niet alleen maar: 'Mijn vader zit in de sociale dienst' of 'Mijn vader is timmerman' of 'Mijn vader is een schoonmaker' en zo groot is de wereld. Ik probeer ze in te laten zien dat ze van alles kunnen en wij gaan ze de handvaten geven om zich daar te brengen waar ze willen zijn. Wij zijn hun tomtom in principe.

Wordt er tegen de jongeren met een hoge cito-score opgekeken of worden zij juist voor de gek gehouden door de anderen?

Nee, wij promoten dat juist, wij geven dat soort kinderen juist extra waardering en dat promoten we alleen maar. Heel veel kinderen van hier gaan naar Havo of VWO, maar eindigen heel ergens anders. Dat wil niet zeggen dat die kinderen dommer zijn dan de anderen, alleen het thuisfront ondersteunt niet. Zoals ik al zei; hun horizon is maar heel klein. Motivatie zakt op een gegeven moment weg, dat willen we gaan voorkomen. We zijn bezig om op alle fronten mensen neer te zetten die weten waar ze mee bezig zijn. Voor huiswerkbegeleiding zijn hier twee docenten die dat vrijwillig doen. Een wiskunde docent van de Havo en een docent van het Willem 1 college. Die vertellen dan gewoon echt hoe het op school gaat. En als kinderen wiskunde problemen hebben verteld die docent precies hoe het moet en die neemt daar de tijd voor.

Werken daar veel vrijwilligers aan mee en is het lastig om deze vrijwilligers bij elkaar te krijgen?

Wij zijn laatst met het hele team gaan eten en we waren met 23 man, waarvan er 4 op de loonlijst staan en de rest is stagiaire of vrijwilliger.

Jij hebt zelf best veel gezag hier in de wijk. Merk je dat de jeugd anders omgaat met een stagiaire?

Ja, zeker. Ik kom hier uit de wijk en ik ken alle ouders en de kinderen. Ik doe al sinds 2004 kickboksen in de Hambaken en ik woon hier zelf. Iedereen weet van vroeger uit dat ik al vecht, dus in de hiërarchie sta je al wat hoger. Ik kon vechten, maar ik heb ook mijn diploma behaald. Dus ik was ook een voorbeeld voor enkele mensen. Mensen zetten mij als voorbeeldfunctie op een podium, maar ik voel dat zelf niet zo dus dat is wel moeilijk soms. Een voorbeeld van wanneer je het goed merkt; als we een sportactiviteit hebben en de jongeren moeten stil zijn en iemand staat 'stil, stil' te roepen worden ze niet stil. Bij mij gaat dat anders.

Als ik binnen kom is iedereen ineens stil. Dat is op een natuurlijke basis gegaan, ik heb dat niet geforceerd.

Dus het helpt wel om de mensen te kennen?

Wat helpt is dat ik een vast gezicht ben. Ik ben niet iemand die hier een paar jaar komt werken en dan richting west gaat en dan weer richting oost gaat. Ik ben hier, ik werk hier en je kan op me rekenen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. In de weekenden ben ik ook gewoon bij de Lidl of Action hier.

Maar wat is dan de reden dat ze wel naar jou luisteren?

Ze weten dat ik echt help, en als ze niet willen dan niet. Maar als ze komen en ze luisteren niet, dan gaan ze het weten. Ze zijn niet voor niks stil. Ik weet ook hoe dat gaat. Ik was vroeger ook een etterbak. En dat stukje gebruik ik nu bij andere kinderen. En ik weet precies de dingen die ik vroeger deed en mee wegkwam, die gebruik ik nu bij hen om te voorkomen dat ze die kant uitgaan. Bijvoorbeeld met buikspieren. Dan zijn ze buikspieren aan het trainen en dan zijn ze moe en gaan ze even liggen. Als ik dan hun kant op kijk gaan ze weer verder. Dan weet ik ze gaan verder omdat ik kijk, en dan doe ik alsof ik wegliep en dan kijk ik nog een keer. Dat deed ik vroeger ook. Als de trainer keek trok ik een serieus gezicht op en als hij weg was ging ik liggen. Dat zijn van die kleine dingetjes die je gebruikt en dan kijk je elkaar aan van 'pas er op he', maar dan is het goed. Je moet er gewoon een spelletje van maken. Maar wat belangrijk is, is dat ik mensen echt verder heb geholpen. Dat zien en horen mensen.

Hoe ga je met elkaar om als iemand de verkeerde kant op gaat?

Je verteld gewoon letterlijk hoe de realiteit is, niet gaan lopen pampieren. Dit wat jij aan het doen bent kennen later deze gevolgen. Wil jij in de drugs zitten en andere mensen ziek maken en jezelf verrijken?

Maar het is dus niet zo dat jullie een harde of een zachte aanpak hebben?

Dat is maatwerk. Er is geen lijstje wat we af kunnen werken om een persoon in de gewenste situatie te krijgen. Bij de een moet je op gevoel zitten en bij de ander moet je keihard zijn. Je moet wel bepaalde dingen weten, wat kan ik wel zeggen en wat niet. Soms is het net bluffpoker; gewoon kijken tot waar je kunt gaan en als we vallen dan vallen we samen. Dit werk is hetzelfde als een mening hebben; het is nooit goed of altijd goed, het is maar net hoe je het bekijkt. Ik doe het op mijn manier, ik heb hier niet eens voor gestudeerd. Ik doe dit puur uit levenservaring. Uiteindelijk heb je zo een brede ervaring dat je met iedereen een gesprek aan kunt gaan, of het nu een crimineel of directeur is. Je moet kunnen schakelen om met verschillende personen te communiceren. Veel mensen hebben er misschien wel voor gestudeerd, maar hebben de sociale knobbel helemaal niet. En daar bereik je helemaal niks mee. Ik heb de sportschool, mijn wijk, mijn achtergrond en mijn ervaringen als 'kennis' en dat alles bij elkaar is dit eigenlijk.

En dat is de beste aanpak voor zo een probleem?

Ik vind van wel. Je moet laagdrempelig zijn, aansluiting vinden bij de mensen en het echte verhaal kunnen vertellen. Je gaat ook niet naar de dokter om te zeggen dat je pijn aan je voet hebt, terwijl je koppijn hebt. Je moet wel het echte verhaal weten wil je stappen met iemand kunnen maken, weet je dat niet dan ben je stappen in de lucht aan het maken.

De gesprekken met verschillende actoren, hebben jullie het daar ook over de persoonsgerichte aanpakken?

Kom ik net vandaan! Hier heet dat JIB, daar zitten leerplicht, politie, jongeren werkers, het sociale wijkteam, OOV. Daar worden echt casussen ingebracht over wie wat kan doen. Dat gaat vaak over jongeren die niet perse passen in een bepaald team, maar wel invloed uitoefenen op anderen.

We werken wel met personen met een PGA (persoonsgerichte aanpak), maar dat is vooral

vanuit het nazorg traject. Wij vertrouwen meer op het stukje preventieve aanpak en dat andere deel laten we ook meer aan andere partijen over. Daar moet gewoon repressief op gehandeld worden. Er moeten ook voorbeelden gesteld worden voor de rest van de groep.

Gebruik jij jongeren, die succesvol het traject doorlopen hebben, om anderen te motiveren?

Ja en nee, soms wel. Ik heb nog steeds contact met ze. Ze komen hier niet, maar als ik ze nodig heb zijn ze er zo. Maar ik ben meer aan het kijken naar de jongeren zelf en wat er op dat moment in hun omgeving is. En met dat probeer ik ze te pakken, dat het echt dicht bij de persoon ligt.

We zoeken twee Credible Messengers, preventief en repressief. Je zei al dat ze veel over de cultuur en hiërarchie moeten weten, maar kan dit dezelfde persoon zijn?

Ik doe ze ook allebei, dus ik vind dat het niet twee personen hoeven te zijn. Want doordat ik aan allebei de kanten zit kan ik ze de goede en slechte dingen vertellen van beide kanten.

Heb jij zelf vroeger iemand gehad waar je tegen op keek?

Mijn moeder, maar dat was tot een bepaalde hoogte. Zij bepaalde dat ik naar school moest en dergelijke, maar daarbuiten had zij geen invloed.

Merk je dat de het gezag van ouders minder wordt?

Vroeger was er veel sociale controle, met name in dit soort wijken en dat is veel minder geworden en is er bijna niet meer. Mensen worden steeds individueler en naar hun eigen gezin: 'Wat hij doet moet hij zelf weten als jij het maar niet doet'. Het is wel belangrijk dat de ouders veel met hun kinderen doen en veel van hun kind afweten. Bijvoorbeeld als iemand thuiskomt met een Rolex om zijn pols en zijn ouders vragen er niet naar. Dan kun denken dat sommige ouders daar geen interesse in hebben, maar sommige ouders weten niet eens wat Louboutins zijn. Als ik met Louboutins thuis zou komen, zou mijn

moeder vragen: 'Wat zijn dat voor spijkers in je schoenen?' Maar als zij de prijs zou weten zou ze vragen: 'Hoe kom je aan die schoenen?'. Wij proberen ook ouders in te lichten en voor te lichten. Ook de politie is hier stappen in aan het maken. Vroeger kwamen ze bij een inval voor drugs en geld, maar nu nemen ze ook kleding en tassen mee. Nu weten ze dat criminelen ook daar in investeren. Vroeger gooide ze dat weg en nu verkopen ze het op domeinen.

Ik gebruik vaak mijzelf als voorbeeld, want er waren vroeger momenten dat er iemand nodig was om mij op het goede pad te trekken. Als dat er was geweest had ik misschien meer kunnen bereiken. Uiteindelijk heb ik het allemaal gedaan maar met een omweg, en die omweg probeer ik de jongeren te besparen.

Heb je het idee dat door de mindere controle vanuit thuis de jeugd meer door mensen als jou wordt gecontroleerd?

Wat ik probeer te doen met de jeugd is dat wat ze ook doen, waar ze het ook doen, dat ik overall achter kom. Dus dat ik het net er omheen probeer te sluiten. Als jij moeilijk doet op school ben ik daar al achter voor jij thuis bent, als je op wordt gepakt krijg ik daar een melding van, wanneer je moeilijk doet op de sportschool heb ik daar direct informatie over. Ik wil die informatie binnen hebben, want de relatie tussen jou en jouw ouders moet goed blijven. Als ze boos op mij zijn boeit mij niet, maar dat je thuiskomt en met jouw ouders normaal kunt praten dat moet blijven.

Met wie zouden wij moeten gaan praten volgens jou over dit onderwerp?

Een collega die Integrale Veiligheid heeft gestudeerd. Die heeft inhoudelijke antwoorden, daar waar ik het vooral uit ervaring doe. Die heeft echt gestudeerd en heeft uiteindelijk voor de richting jongerenwerk gekozen. Hij is ook veel met ondernijning bezig.

Hebben jullie veel contact met andere gemeentes?

Nee wat ik hier doe, Hambaken connect, is echt op zichzelf staand. Wij hebben niet echt contact over andere aanpakken.

Interview met

Ilias Ennacchi

Ilias Ennachi is een 24-jarige Marokkaans-Nederlandse kickbokser. Hij is geboren en getogen in Utrecht. Ennacchi groeide op in de Utrechtse wijk Hoograven. Zijn vader en oom beoefenden karate en zijn neven deden aan kickboksen. Op initiatief van zijn vader startte Ennacchi op 10-jarige leeftijd met trainen en vocht hij twee maanden later zijn eerste gevecht. Nu Ennacchi vooral nog actief is in Azië als vechtsporter is het leuk dat hij de tijd nam voor een interview. Ilias won namelijk in 2018 en 2019 de titel sportman van het jaar in Utrecht.

Wat doe je precies op het gebied van sport?

Ik ben professioneel vechtsporter binnen het kickboksen. Ik sta onder contract bij de grote organisatie One-Championship.

Wat doe je naast het vechtsporten?

Naast het vechtsporten werk ik als ambulante begeleider. Dit houdt in dat ik werk met mensen die psychische of lichamelijke zorg nodig hebben. Denk bijvoorbeeld aan mensen die te maken hebben met psychologische problemen, mensen met een verslaving, oudere mensen die niet meer voor zichzelf kunnen zorgen of aan mensen die financiële problemen ondervinden. Ik ben nu actief met moeilijkere jongeren en jongeren met een verslaving.

Wat is jouw scholingsachtergrond?

Ik ben zelf helaas vroeg gestopt met school, omdat ik voor de 100% voor mijn sport wilde gaan en hier alles uit wilde halen. Ik heb daarvoor Vmbo-kader gedaan.

In welke buurt ben je opgegroeid en wat is dit voor buurt?

Ik ben opgegroeid in de buurt Hoograven in de gemeente Utrecht. Dit was een rustige en fijne buurt met veel verschillende nationaliteiten. Hoograven is een goeie buurt, met leuke mensen en zonder grote problemen.

Heeft deze buurt jou beïnvloed als persoon?

Nee, eigenlijk niet. Ik was al vroeg serieus bezig met mijn sport, dus ik had ook niet veel tijd om naar buiten te gaan. Ik was niet lastig, maar ging wel chillen met andere jongens en hing rond in winkelcentrum Smaragdplein. Dat het nooit fout is gegaan, komt doordat ik van thuis meekreeg wat wel en niet mocht. Voetballen en hangen was oké, ruzie zoeken en lawaai maken niet. Ik wilde per se voorkomen dat boze buurtbewoners thuis kwamen klagen, want dan was ik nog niet jarig.

Hoe heeft kickboksen jou beïnvloed als persoon?

Het heeft mij gebracht waar ik nu sta. Ik ben een jongvolwassene die zelfverzekerd is en het heeft me gemaakt om voor 100% alles uit mezelf te willen halen en mijn doelen te bereiken. Sporten is sowieso beter dan rondhangen en ballonnetjes leegzuigen. Dat brengt je niet verder.

Wat heeft de titel sportman van het jaar gebracht?

Naast erkenning natuurlijk ook een rolmodel voor jongeren uit Utrecht. Maar het heeft me behalve felicitaties weinig opgeleverd. Naast het kickboksen begeleid ik een aantal jongeren. Ze zijn verslaafd of op een andere manier in de problemen gekomen. Van mij nemen die jongens dingen eerder aan. Ik ga met ze sporten en praat met hen en hun ouders. Ik zou daar best wat hulp van de gemeente bij kunnen gebruiken, dus ik hoop de wethouder daarover een keer te spreken.

Denk je dat probleemjongeren d.m.v. kickboksen op het rechte pad kunnen blijven?

Ja, absoluut! Door mijn werk als ambulante begeleider werk ik met veel jongeren. Ik kickboks zelf regelmatig met ze en merk dat zij hierdoor veel rustiger worden, dit scheelt echt veel met voor of na een training. Hun energie gaat echt in de sport zitten.

Hoe kunnen wij jongeren in slechtere buurten het beste bereiken/motiveren?

Organiseer iets kleins in de buurt en zorg dat hier iedereen met zijn allen samenkomt, als je hier dan een rolmodel laat praten kun je mensen bereiken en motiveren. Het beste is om een rolmodel te hebben in dezelfde leeftijdscategorie.

Wat moet een Credible Messenger volgens jou hebben? Welke eigenschappen, cultuur, ervaring, achtergrond etc. moet die persoon bezitten?

De Credible Messenger moet weten waar hij of zij over praat en dat betekent ook dat hij/zij vroeger veel heeft meegemaakt en de jongere begrijpt en natuurlijk moet de Credible Messenger in de zelfde leeftijd categorie zitten. Hierdoor kunnen jongeren het zo bekijken: als hij of zij dit allemaal kan bereiken dan kunnen wij dat ook. Het belangrijkste om niet alleen maar te praten, er moeten ook dingen gedaan worden zoals activiteiten en sport anders gaat het jongeren snel vervelen.

Interview met

Amina Berkane- Abakhou

Amina Berkane-Abakhou is management consultant en houdt zich bezig met het coachen en trainen van vrouwen. Het aanbieden van hulp omtrent interculturele vraagstukken voelt voor haar als een verantwoording en maatschappelijke verplichting. Amina is een bekend gezicht in de wijk Kanaleneiland in Utrecht-Zuid. In 2018 won ze de vrijwilliger van het jaar prijs in de gemeente Utrecht. Door haar ervaring met mensen, haar werk en de bekendheid in de buurt is Amina een interessante gesprekspartner voor ons onderzoek.

Wat houdt uw werk precies in? (Normale werk en vrijwilligerswerk)

In mijn dagelijkse leven ben ik coach / trainer en consultant. Dit doe ik eigenlijk bij zowel mannen als vrouwen. Het is begonnen bij vrouwen, maar ik heb nu een aantal keer een groep mannen coaching en training gegeven, dus het hangt af van de vraag. Daarnaast draag ik bij aan het empoweren van vrouwen. Mijn doel is om deze vrouwen bewust te maken van hun krachten en te helpen bij het (terug)vinden van hun zelfwaarde. Als vrijwilliger houd ik mij dus vooral bezig met het ontwikkelen van vrouwen. Met regelmaat komen hulpvragen vanuit of over anderen, zoals ouderen en kinderen en daar help ik als vrijwilliger ook bij. Deze hulpvragen kunnen bijvoorbeeld gaan over het UWV, psychische hulp of vragen over schulden. In de voorgaande jaren heb ik veel geleerd over de

mensen, diens kwalen en manieren om succesvoller, gelukkiger en productiever te worden. Dit helpt mij om mensen samen te verbinden.

Hoe omschrijft u de buurt waarin u woont?

Het valt onder probleemwijken. Een probleem-wijk is een term die vaak wordt gebruikt voor woonwijken met verschillende infrastructurele, economische en maatschappelijke tekortkomingen. Er doen zich meerdere problemen tegelijk voor. Waaronder de problemen: criminaliteit, werkeloosheid, verslavingsproblematiek en gezondheidsproblemen. Die gezondheidsproblemen kunnen bijvoorbeeld zijn dat er veel mensen zijn met overgewicht. Hierbij zet ik me ook in. Samen met de gemeente kijken we naar hoe we jongeren bewust kunnen laten worden en kunnen helpen bij overgewicht. Ik woon zelf sinds 1990 in Utrecht en sinds 2006 in Kanaleneiland. Kanaleneiland is dus een probleemwijk, maar dat is net hoe je het zelf wilt invullen. Vaak zijn mensen alleen maar te horen over de achterstandswijken met hun problemen zoals: veel kinderen, slechte zorg etc. Ik zie er juist mooie kansen. Veel solidariteit, veel sociale controle en ga zo maar door.

Waar bent u het meest trots op in uw buurt?

Veel dingen die nu tijdens de tijd van corona bevestigd zijn. Verbinding, samenhang en samenzijn zie ik weer opnieuw gebeuren. Het verrast en ontroert mij. Hierin heerst erg het gevoel: Wij kunnen het aan samen! Ook buiten de tijd van de corona crisis zie ik de saamhang in de buurt erg positief.

Zetten steeds meer of minder mensen zich in voor de buurt, of is dit gelijk gebleven de afgelopen jaren?

Er zijn steeds meer mensen die het zelf niet alleen redden. We krijgen te maken met mensen die ontslagen zijn, verlaafd zijn of uit een psychiatrie komen. Maar die moeten ook ergens kunnen wonen. Het is niet dat Kanaleneiland speciaal voor hun is bedoeld, maar deze mensen zijn ook afhankelijk van hun inkomens, en waar ze kunnen wonen. Mensen helpen elkaar echt veel in de wijk en zetten zich in voor anderen. Dit is dus zeker niet afgenomen.

Zijn er veel verleidingen voor jongeren in deze buurt om van het 'rechte pad' af te wijken?

Ja die zijn er, maar ik denk dat die overal zijn. Ze zijn in Utrecht hier wel bewust van de problemen die spelen. Ik ben laatst nog bij een symposium geweest over drugs en criminaliteit. Hierbij krijg ik ook een workshop van een Jobcoach van de gemeente Utrecht.

Met welke doelgroep(en) komt u middels uw werk in aanraking?

Met ouderen, jongeren, mannen en vrouwen. Vrouwen kom ik het meest in aanraking mee met mijn werk.

Met welke ketenpartners komt u middels uw werk in aanraking?

Ik zelf kom niet echt in aanraking met ketenpartners. Ik verwijs mensen er naar, en kan ze informatie hierover geven. Natuurlijk spreek ik wel eens iemand. Maar ik werk hiermee niet samen.

Hoe kunnen jongeren het beste op het 'rechte pad' worden gehouden?

Door de talenten van jongeren te herkennen en te kunnen gebruiken. We zijn er veel mee bezig, maar het is nog niet gelukt dit echt toe te passen. We moeten alles ombuigen naar positieve invloeden. We moeten beginnen met de jongeren belangrijk maken in de maatschappij en hun onderdeel maken van de maatschappij. Ik denk dat je moet beginnen door gewoon met ze te praten. We praten nog lang niet genoeg met ze. Bij de gemeente ook, ik zit in een werkgroep over de gezondheid en overgewicht bij jongeren. We zijn hier nu beleid voor aan het maken, en daarbij kwam een paar keer de vraag bij mij op: Hebben we wel gevraagd naar wat de jongeren er zelf van vinden? Weten zij wel dat we er mee bezig zijn? We moeten eigenlijk met hen praten, wellicht hebben hun een hele andere mening over 'dik' zijn. Wij bepalen nu iets voor de doelgroep waar het over gaat.

Spreekt u zelf jongeren aan op straat?

Ik kan niet zeggen dat ik ze echt aanspreek. Ik doe mijn best. Ik heb een bepaald draagvlak in de wijk, waardoor ik wel met ze praat in plaats van aanspreek. Soms is dit gewoon met een glimlachje. Ik wijs niet echt

mensen aan op hun gedrag. Ik focus me hierbij meer op de rol van de ouders. Ik kan natuurlijk niet alles doen.

Heeft u wel eens jongeren ontmoet die niet meer te helpen waren?

Nee, echt niet. Ik vind ze oprecht schatjes. Iedereen kent elkaar ook. Jongeren groeten je netjes, helpen je met boodschappen doen of spullen naar huis brengen. Je hebt het vaak over jongeren uit een bepaalde cultuur, die leren dan toch dat het belangrijk is om veel respect te hebben voor ouderen mensen. Ook die personen die nu crimineel zijn, die hebben geen andere opvoeding gehad dan wij. Het heeft met meer factoren te maken, opvoeding natuurlijk, maar ook groepsdynamiek, de persoon zelf, school etc. Vaak als een onderwerp niet functioneert, is de kans aanwezig dat het fout gaat. Jongeren willen tegenwoordig dure kleding hebben en zien hoe snel en makkelijk er geld kan worden verdiend.

Naar wie luisteren jongeren het beste denkt u?

Iemand die met kracht iets kan overbrengen, jongeren durft te confronteren, met ze in gesprek durft te gaan. Hij moet wel volledig zichzelf zijn. De persoon zelf maakt niet uit, als je maar goed kan praten. Het hoeft geen bekende te zijn, we willen gewoon een simpele normale man zijn die mensen kan begrijpen. Het hoeft geen drugsdealer te zijn geweest, wellicht een normale hardwerkende jongen die 10 keer harder heeft gewerkt om te staan, waar hij nu staat. Hij heeft wel bepaalde capaciteiten en competenties nodig, niet iedereen kan een gesprek voeren.

Heeft u zelf ooit iets heftigs meegemaakt in uw wijk/ stad?

Toen ik begon met coachen was er een man van 30 die uit een criminele familie kwam. Maar dit maakt het Nederlandse systeem ook lastig. Hij kreeg geen woning, geen uitkering. Dus dan ben je snel geneigd om terug te vallen. Deze man zocht hulp, juist omdat hij niet terug wilde vallen. Hij deed hierin echt zijn best, maar de ondersteuning werd hem niet geboden.

Wat moet een Credible Messenger volgens u hebben? Cultuur, eigenschappen, uiterlijk etc.

Nou het enige wat ik je daarbij echt mee kan geven is: benader de jongeren vanuit kracht. We moeten ermee stoppen om ze te betuttelen, dat doen wij en hulpverlening etc. ook nog steeds. Iedereen is bang om dingen te zeggen die niet geaccepteerd worden, daar moeten we vanaf afstappen. We moeten deze jongeren zien als burgers. Je moet hierin een eerlijke houding hebben en ze uit kracht benaderen. Deze Credible Messenger moet echt zichzelf zijn.

Interview met

Yassin Settout

Yassin Setout, een jongeman opgegroeid in diverse achterstandswijken, met vrienden die al vroeg voor het verkeerde pad kozen. Yassin zelf bepaalde echter zijn eigen toekomst. Met een afgeronde Hbo- opleiding heeft hij nu een eigen onderneming. Hij probeert andere hetzelfde pad op te krijgen als dat hij volgde. Hij werkt nu als mede eigenaar bij Connect, hij functioneert hier als soort jongeren werker / begeleider.

In welke buurt bent u opgegroeid en wat is dit voor buurt?

Ik ben zelf opgegroeid in verschillende wijken. De wijken kenmerken zichzelf wel allemaal als achterstandswijken. Dat wil zeggen veel huur-woningen, veel werkloosheid, lage inkomens, multicultureel, aanwezigheid van criminaliteit, straatcultuur en de meeste mensen uit de wijk zijn laag opgeleid. Dit waren buurten in de gemeente Uden en Den Bosch.

Heeft deze buurt invloed op u als persoon?

Ik ben zeker beïnvloed door de buurt en de mensen. Je kijk op de wereld wordt vaak gevormd in de jaren dat je jong bent. De waarden en normen die je hanteert worden ook deels bepaald door wat je om je heen hoort en ziet. Ik ben anders gaan kijken naar het systeem. Ik heb mezelf geleerd dat je alles op je pad moet nemen zoals het is en daarbij slechte energie moet stoppen in dingen die het echt kunnen veranderen. Je moet blijven dromen en in jezelf durven geloven. Ik heb echt geleerd hoe het is om

bewust de keuze te maken tussen eerlijk geld verdienen of niet. En daarbij het gevoel dat er heerst bij jongeren dat ze geen kansen hebben. Ik heb hierbij geleerd hoe ik kansen moet zoeken en hierbij doorzettingsvermogen te creëren om te komen waar je wilt zijn. Door deze buurt ben ik een persoon geworden die heel realistisch in het leven is gaan staan. En dit gebruik ik weer in mijn werk.

Bent u zelf ooit in de verleiding gekomen om af te wijken van het 'rechte pad'?

Dat is zeker iets dat op de loer ligt. Met name als het niet lukt om wensen waar te maken of als je veel tegenslagen te verduren krijgt. Daarnaast liggen de alternatieven om op een andere manier je wensen en dromen na te jagen klaar. Veel vrienden uit mijn jonge jaren hadden in die tijd al de beslissing genomen om niet volgens de reguliere weg inkomsten te verwerven. Dus het deurtje naar die weg is altijd open. Mijn stabiele thuissituatie heeft ervoor gezorgd dat ik toch wel op het rechte pad bleef. Mijn ouders hadden verwachtingen en ik wilde die graag waarmaken. Ook binnen mijn godsdienst had ik bepaalde grenzen en hier heb ik altijd waarde aan gehecht. En tot slot heeft ook wel mijn eigen karakter hieraan bijgedragen. Ik ging de strijd aan met alles wat mij tegen wilde houden. Als mensen niet in mij geloofden, dan kregen ze hun zin en dit voelde als verliezen. Ik heb mezelf hierbij voorgenomen om overal een uitdaging van te maken en dingen te bereiken.

Wat houdt uw werk precies in?

Vanuit mijn werk probeer ik jongeren te helpen door ze te ondersteunen bij het opgroeien naar volwassenheid. Dit doe ik door ze te ondersteunen waar mogelijk, maar ook door ze te corrigeren waar nodig. Dit doe ik door ze aan me te binden d.m.v. activiteiten die hen aanspreken en daarmee investeer ik hun met tijd en plezier voor een goede relatie. Ook de relatie met ouders van de jongeren is daarin belangrijk. Omdat ik precies begrijp hoe lastig het is om op te groeien in een achterstandswijk en het uit eigen ervaring heb meegemaakt kan ik jongeren goed ondersteunen.

U heeft de opleiding Integrale Veiligheidskunde gevolgd, een HBO-opleiding die wij nu ook volgen. Helpt de kennis uit de opleiding Integrale Veiligheidskunde bij dit werk? Zo ja, hoe?

De kennis vanuit de opleiding Integrale Veiligheid helpt mij op verschillende manieren. Enerzijds snap ik hoe de verschillende instanties omgaan met de problematiek in een achterstandswijk en welke belangen zij dienen. Daardoor ben ik beter in staat om oplossingen te vinden waar de verschillende partijen achter staan, omdat rekening is gehouden met hun belang en positie. Anderzijds helpt het ook om voor jongeren betere oplossingen te vinden voor problematiek waar zij sinds jaar en dag tegenaan lopen. Je leert tijdens de opleiding hoe je kan zorgen voor goede preventieve maatregelen.

Met welke doelgroep kom je middels je werk in aanraking?

Jongeren met een groter risico op afglijden. Dit zijn vaak jongeren in de leeftijd van 9 tot 15 jaar. Als je daar een goed fundament hebt liggen dan kun je zelf goed doorpakken. Dit is natuurlijk over het algemeen, uitzonderingen heb je altijd.

Hoe bereikt u deze doelgroep optimaal en wat levert het op?

Belangrijk is de aansluiting hebben met de wijk en haar inwoners. Begrijpen hoe de wijk in elkaar zit. Begrijpen hoe problematiek in de wijk tot stand komt. De jongeren in de wijk bereik je door eropaf te gaan. Contact leggen, goed luisteren en werken aan goed contact. Vervolgens inspelen op vragen en behoefte van de jeugd. Tenslotte kun je ze aan je binden en werken aan doelstellingen van de individuele jeugdige wat altijd maatwerk is.

Denkt u dat kickboksen een belangrijke rol speelt om jongeren op het 'rechte pad' te houden?

Enkel de sport zal niet leiden tot jongeren die op het rechte pad blijven. Ik denk wel dat de sport een goed middel kan zijn i.c.m. een goede trainer/begeleider. Belangrijk is dat jongeren een band hebben met de trainer en duidelijk voor ze is wat er verwacht wordt. Welke waarden en normen er worden

gehanteerd en de deelnemers zich daaraan willen committeren.

Wat doet u met jeugd die moeilijk te bereiken is?

Er zullen altijd jongeren zijn die niet of nauwelijks te bereiken zijn. Het is belangrijk dat je weet om welke jongeren het gaat. Samen met partners zal er dan besproken moeten worden welke zorgen er zijn en wie wat gaat doen.

Wat moet een Credible Messenger volgens u hebben?

Geloofwaardig ben je of ben je niet. Je moet een persoonlijkheid en reputatie bezitten die past bij de vraag van de jongeren. Een Credible Messenger blijft dicht bij zichzelf en is echt. Speelt geen toneel of een rol. Het is vaak belangrijk dat de jongeren waarvoor je werkt zich in jou kunnen herkennen. Het is lastig om met een verhaal duidelijk te maken dat je iemand begrijpt. Als je zelf geen kinderen heb begrijp je dan hoe het is om ouder te zijn? Als je zelf nooit gevangen hebt gezeten, weet je dan hoe het is om vast te zitten?

Zou u uw werk / werkwijze ook toe kunnen passen in Utrecht-Zuid?

Ik ken Utrecht-Zuid niet. Maar denk dat de rode draad in mijn verhaal zeker toepasbaar is in Utrecht of welke stad dan ook. Kijk naar de kenmerken van de wijk en haar bewoners. Bedenk waar je het verschil in moet maken om bepaalde problematiek aan te pakken of te voorkomen en zorg dat je de juiste mensen daarvoor inzet. Een goed plan blijft enkel een plan zonder de juiste mensen.

Interview met

Ilias Bulaid

Ilias Bulaid is een 25-jarige Nederlands/Marokkaanse vechtsporter. Veelal zijn vechtsporters jongens van de straat. Maar hoe staat het met een jongen uit een multiculturele woonwijk die zowel op straat aanwezig is en op het gymnasium heeft gezeten en afgerond? Ilias vertelt ons over hoe sport en school hem hielpen een bepaalde richting te kiezen in zijn leven.

Wat doet u precies op het gebied van sport?

Ik ben actief in het Mma (mixed martial arts) en ben altijd actief geweest als kickboxer. Ik train fulltime en vecht wedstrijden over de hele wereld.

In welke buurt bent u opgegroeid en wat is dit voor buurt?

Ik ben opgegroeid in de wijk 'de Hofstad' in Den Bosch. Dit is een wijk met een heleboel culturen en achtergronden gemixt.

Heeft deze buurt u beïnvloed als persoon?

Deze buurt heeft me zeker beïnvloed als persoon. Ik kreeg door de multiculturele samenstelling een heleboel mee van andere culturen. Wij waren ook altijd erg sportief als jonge jongens en sport was voor ons erg belangrijk. Ik geloof dat ik niet zo ver was gekomen als ik niet in de soort wijk was opgegroeid als waar ik nu in ben opgegroeid.

Waar lagen de verleidingen in deze buurt?

De verleidingen zaten vooral in het feit dat de meeste jongens geen hele hoge opleidingen deden. Ik deed Gymnasium terwijl al mijn

vrienden veelal basis, kader of vmbo-t hadden. Hierdoor hadden zij veel tijd om buiten te zitten en ik niet. Dit was voor mij altijd de grootste verleiding.

Zijn veel leeftijdsgenoten op het verkeerde pad geraakt?

Over het algemeen viel dat wel mee. We hebben echter wel een paar gevallen die inderdaad op het verkeerde pad raakten maar die waren ook juist het minst betrokken met onze groep. De meeste jongens zijn of nog aan het studeren of werken fulltime.

Hoe heeft u het rechte pad gekozen?

Mijn sport zorgde ervoor dat ik geen tijd had voor andere dingen had. Doordat ik me zo gedisciplineerd moest gedragen en alles over had voor de sport zorgde ik ervoor dat ik slechts met één doel bezig was. Hierdoor was mijn 'juiste' pad snel gevonden

Heeft vechtsport hierbij geholpen?

Vechtsport heeft mij structuur gegeven. Een doel om naartoe te streven. Vechtsport is mijn juiste pad geweest en zonder zou ik niet weten waar ik was beland.

Veel jongeren hangen op straat en spijbelen van school in slechtere buurten. Hoe bent u hiermee omgegaan? Wat was een motivatie om naar school te gaan?

Het belangrijkste is denk ik om te realiseren dat alles wat je doet of niet doet voor jezelf is, dus kijk vooral niet naar andere. De verleiding bij mij was erg groot om buiten te gaan zitten als ik bijvoorbeeld thuis zat te leren, maar mijn doelen waren belangrijker voor mij. Ik denk dat het vooral op lange termijn denken heel erg belangrijk is!

Hoe kunnen wij jongeren in slechtere buurten het beste bereiken/motiveren?

Ik denk dat niet iedereen zomaar deze jongeren kan bereiken. Hiervoor heb je iemand nodig met raakvlakken en iemand die hen kan begrijpen. Als jonge jongens hadden wij ook altijd jongerenwerkers en niet elk van hun kon het gewenste effect uitoefenen. Ik denk dat sport vooral een belangrijk raakvlak is en een middel om de jongeren te bereiken.

Wat moet een Credible Messenger volgens u hebben? Welke eigenschappen, ervaring, achtergrond, cultuur etc.?

Een Credible Messenger moet volgens mij de jongeren goed kunnen snappen. Als eigenschappen moet hij de jongeren kunnen bereiken door zijn vorm van communicatie en oplossingsgericht denken. Ik geloof niet dat een Credible Messenger een bepaalde afkomst of cultuur moet hebben!

Interview met

Marcel van Heel

Marcel van Heel is een ambulant begeleider op het voortgezet onderwijs voor jongeren met gedragsproblemen of psychische stoornissen. Hij geeft ons informatie over zijn blik op ons vraagstuk. Dit doet hij vanuit zijn ervaring als ambulant begeleider.

De kwetsbare groep is al 'verpest' op het moment dat ze naar de brugklas gaan, want ook in groep 8 worden veel jongeren al beïnvloed. Mij lijkt het beter om bijvoorbeeld in groep 6 al te beginnen met een aanpak. Want voor steeds meer jongeren is status het allerbelangrijkste. En als ze eenmaal in het circuit zitten is het lastig om er uit te komen. Veel ouders weten niet wat hun kinderen aan het doen zijn en kunnen samen met de buitenwereld geen sturing geven aan hun kinderen. Nog een belangrijke factor is dat er steeds meer gebroken gezinnen zijn. De kinderen spelen hier vaak de ouders tegen elkaar uit. Dus ze zeggen tegen de vader dat ze bij de moeder zijn en vice versa, en uiteindelijk hebben ze er allebei geen controle meer over. Wat verder opvalt is dat de groepen die zich nu niet aan de regels houden veelal algemene informatie niet meekrijgen. Bijvoorbeeld nu tijdens de Corona-crisis zijn het allemaal hetzelfde soort jongeren welke nog steeds in groepen op straat komen. Ook het IQ van jongeren kan van invloed zijn, wanneer dit hoger of lager dan gemiddeld is moet er wel voldoende begeleiding zijn om hier mee om te kunnen

gaan. Het niveau van de ouders speelt hier ook een rol in, zij moeten namelijk signalen herkennen en de jongeren hier op sturen. Het allerbelangrijkste voor deze jongeren is status, en aanzien!

Veel van deze jongeren denkt alleen in de korte termijn, die kunnen zich niet inbeelden hoe het leven over 10/15 jaar is. Want veel van hen hebben in hun eigen omgeving genoeg ervaringen met mensen die vroegtijdig in de gevangenis komen te zitten of om het leven worden gebracht. Zij kunnen dus niet lang genieten van het leven en gaan vooral voor 'kort' 'succes'.

Lokale 'helden' kunnen veel impact hebben op deze groep, aangezien zij geen autoriteit erkennen van de politie is het moeilijk om grip te krijgen op de jongeren. Een rolmodel is zeker iets waar de jongeren iets aan kunnen hebben. Status is alles voor deze jongeren. En status is vandaag, niet over 10 jaar.

Denk je dat het zin heeft om de jongeren ook af te schrikken door bijvoorbeeld gevangenissen o.i.d. te bezoeken?

Dat is afhankelijk van hoever ze in het wereldje zitten. Als je hier op vroege leeftijd op inzet kan dit wel effect hebben. Ook is het van belang om de jongeren uit het groepsverband te halen. Wat je vaak ziet is namelijk dat wanneer zij in een groep zijn ze zich sterk voordoen en niet aan de anderen zwakte willen laten zien. Wanneer je ze dus individueel aanpakt is er een grotere kans van slagen. In Amerika hebben ze hier een school voor opgericht gebaseerd op het militaire circuit. Op deze school werd slecht gedrag meteen afgeblaft en moesten de studenten privileges verdienen door goed gedrag. Deze school was bedoeld voor jongeren net buiten het criminele circuit, maar wel gedrag vertoonden waaruit te concluderen viel dat ze er bijna in zaten.

Bij deze groep jongeren is het belangrijk dat er geen vrouw wordt aangewezen om hen te begeleiden omdat ook voor de vrouwen het respect niet gelijk is.

Veel van deze jongeren zien hun hele leven lang al verschillende instanties die hen willen 'helpen' maar aangezien dit nooit werkt zijn deze ook niet geschikt om als Credible Messenger te gebruiken.

We zijn aan het kijken om een sport/ kickboks programma op te zetten, zou dit kunnen helpen bij deze groep jongeren?

Sport is een positieve uitlaatklep, dus wat dat betreft kan dat zeker helpen. Alleen het nadeel van sport is dat je wel goede begeleiders nodig hebt tijdens dit traject. Anders kunnen de jongeren de aangeleerde vechtsport op straat gaan gebruiken om status te krijgen en dan mis je het doel. Je moet dus wel 'goede' sportclubs gebruiken en sociale betrokkenheid te creëren. Deze sportclubs kunnen bijvoorbeeld ook jongeren stimuleren voor school. Ik weet uit persoonlijke ervaring dat VVV-Venlo een dergelijk programma heeft gehad. En zo zijn er meer prof-voetbalclubs die soortgelijke programma's op hebben gestart.

Veel jongeren zijn gevoelig voor een persoonlijke aanpak. Het geven van een doel in het leven is het allerbelangrijkste.

Om deze jongens ergens te laten komen in het leven is het belangrijk om de kwaliteiten waar zij over beschikken te benutten. Ga jij iemand die heel handig is met metaalbewerking pushen om een economische opleiding te volgen gaat dat geen succes worden. Je moet iets vinden waarvoor hij bereid is zijn tijd en energie in te steken.

Misschien is het jongerenservicepunt ook nog een optie om naar te kijken. Dit is een inlooplek voor jongeren gerund door jongeren uit de wijk. Zij hebben relaties met scholen, organiseren spreekuren en geven juridisch advies. Ook kunnen zij doorverwijzingen regelen naar andere instanties en artsen. In Venlo is deze helaas niet meer geopend.